Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NHẬT BÁO NGHỊ LUẬN CHÁNH TRỊ KINH TẾ XÃ HỘI VĂN HÓA

Tự Do

TIẾNG NÓI CỦA NGƯỜI VIỆT TỰ DO

Giám đốc : PHẠM VIỆT-TUYỀN
Quản nhiệm : KIỀU VĂN-LÂN — Tổng Thư ký tòa soạn : LÊ VĂN-TIẾN
Văn-phòng : 25-27-29, Võ-Tánh — Saigon — Hộp thư số 603 — Điện thoại tự động 25.521

Năm thứ Mười.—Số 1.884 Chủ Nhật 23-6-63 (3 th. 5 (âl) Quý Mão Giá 2 đ.

ĐỌC TRONG SỐ NÀY:

- Đường đã tự lên giá vô cớ... nay lại bị chợ đen : 40 đồng một kg
- Đức Hồng Y MONTINI được bầu vào ngôi Giáo Hoàng.- Danh hiệu của Đức Tân Giáo Hoàng : PHAOLÔ VI
- Tự Profumo, Bộ trưởng từ chức vì... Lê Chế. - Tại sao phải có một cuộc cách mạng trong giáo dục?- Y học và đời sống.-Vở mộng (Trang 3)

TRUNG CỘNG hạ một phi cơ của Trung Hoa Dân Quốc

ĐÔNG KINH (UPI) 21-6 Hôm nay, Trung cộng xác nhận tin một phi cơ của Trung Hoa quốc gia bị hạ tại lục địa tối thứ ba. Chiếc phi cơ này là loại P-2V, do Mỹ chế tạo.

Không quân Trung hoa quốc gia hàm thứ năm loan tin chiếc phi cơ nay tổ chức chuyến bay cứu trợ mang theo gần 4000 kí các giới thực phẩm thả cho dân chúng tại hai tỉnh Hà bắc và Quảng tây. Dân chúng ở hai nơi này hiện đang lâm nạn đói kém khổ sở.

TIẾN ĐẾN BAN điều tra đề xét vụ Bộ trưởng chiến tranh PROFUMO

LUÂN ĐÔN (AFP) 20-6. Hôm nay, tại Thủ dân nghị viện, ông Harola MacMillan đã hội đàm lần thứ nhì với thủ lãnh lao động Harold Wilson về việc mở cuộc điều tra các khía cạnh trong vụ Profumo liên quan tới an ninh quốc gia.

Người ta cho rằng, không thỏa hiệp được với lãnh tụ đối lập, thủ tướng Mac Millan đã đơn phương quyết định loan báo vào ngày thứ sáu tại thứ dân nghị viện tin thành lập một Ủy banquỹ. Một hệ thống tương tự đã được thiết lập sau khi xảy ra vụ gián điệp ở cảng cứ Portland.

Quyết định này chắc chắn sẽ bị phe lao động công kích. Phe này đường như có ý muốn trao việc điều tra cho một ủy ban nghị sĩ có thể thẩm vấn những nhân vật cao cấp.

(LTS : xin xem bài tường thuật đầy đủ về việc này ở trang 3, Lẻ thư Luân Đôn).

Hải quân Việt Nam thăm đồng bào tại hải đảo Phú Quí

SAIGON (VTX).— Phú Quý là hải đảo lớn của Việt Nam Cộng Hòa, sau Phú Quốc nằm ngoài khơi biển Phan Thiết, cách bờ 60 hải lý. Hòn đảo này với diện tích 50 cây số vuông và gần 6.000 đồng bào cư ngụ, hiện đang được Chính Phủ cho kiến thiết và nâng đỡ rất nhiều.

Người lợi đảo gồm có : đầu, lao, bắp và cá biển. Ngoài ra đồng bào còn trồng dừa và nuôi thêm heo, bò. Trước đây không 10 năm, Phú Quý rất nghèo nàn, nhà cửa hư xụp, đồng bào quanh năm phải ăn bắp thay cơm.

Hiện nay cuộc sống đã được cải tiến rõ rệt. Nhà ngói mọc lên sau cái, các công sở, trường học, trạm y tế, hộ sinh và đồn biên đã và đang được xây cất gấp rút.

Thời gian từ 12 tới 16-6-63 vừa qua, một phái đoàn Hải Quân phối hợp với Thanh Niên Cộng Hòa Lữa khu đoàn thăm Bộ Quốc phòng đã ra thăm đảo. Tại đây, phái đoàn đã ủy giúp đồng bào của Quân khu thăm viếng Ba Cáfe, lượt và quan bộ hội đồng 3 xã địa phương, đã hàng hải hoạt động và thâu đạt nhiều kết quả tốt đẹp.

QUỐC HỘI HỌP XÉT NGÂN SÁCH ĐẶC BIỆT

SAIGON — Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa sẽ nhóm phiên khoáng đại vào hồi 15 giờ 30 ngày thứ Ba 25-6-1963 tại trụ sở Quốc Hội. Dự án Ngân sách toàn lề từ 24 đến 29-6-1963 như sau : Thảo luận và biểu quyết : 1) Dự thảo luật số 114 II và Ngân sách Đặc biệt Khánh trương Kinh tế tài khóa 1963. 2) Phúc trình của Ủy Ban Ngân sách và Kế Toán Quốc Hội về việc thi hành Ngân sách Quốc Hội tài khóa 1961 từ 1-10-1961 đến 20-5-1962 ; tài khóa 1962 từ 1-1-1962 đến 20-5-1963.

LÀN KHÓI TRẮNG ĐÃ BAY LÊN, VÀ ĐỨC HỒNG-Y MONTINI được bầu vào ngôi Giáo Hoàng

Danh hiệu của Đức Tân Giáo Hoàng : PHAOLÔ VI

Ngài nổi tiếng với biệt hiệu « Giám mục của giới Lao động », có tư tưởng cấp tiến, và sẽ nối tiếp công trình của Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII.

Đức Hồng Y Montini, đắc cử Giáo Hoàng

VATICAN. — Đức Hồng Y Giovanni Battita Montini, Tổng giám mục thành phố Milan vừa đắc cử Giáo hoàng lấy danh hiệu là Phao lô VI.

Đức Hồng Y Alfredo Ottaviani đã xuất hiện tại ban lơn đền thờ Thánh Phê rô lúc 11 giờ 10 quốc tế tức 19 giờ 10 giờ Saigon chiều thứ sáu để loan báo tin mừng chotoàn thể những người có mặt và thế giới được rõ.

Nghe tin Đức Hồng Y Montini, dân chúng từng reo hò từ lúc thấy ngọn khói trắng đã lại càng vui mừng hơn và vỗ tay hoan nghênh nhiệt liệt. Nhiều người lớn không cầm nổi sự vui mừng đã chạy nhảy tung nón lên trời. Tất cả đều hô to «Viva il Papa». Vạn tuế Đức Giáo Hoàng.

Phép lành lần thứ

Lúc 11 giờ 23 (quốc tế) tức 19 giờ 23 giờ Saigon chiều thứ sáu, Đức Giáo Hoàng Phao lô đệ lục đã ra mắt dân chúng tập hợp tại công trường Thánh Phê-rô.

Trước đám đông hoan hỷ nhiệt liệt và tu tập mỗi phút mỗi đông hơn, Đức Tân Giáo Hoàng đã bàn phép lành đầu tiên « Urbi et Orbi », nghĩa là cho dân chúng cả mặt và cho toàn thể thế giới.

Lễ đăng quang nhằng lễ thánh Phao lô

Một phát ngôn viên Tòa Thánh Vatican cho biết Lễ Đăng quang của Đức Phao lô VI sẽ cử hành vào ngày Chúa nhựt 30.6, nhằm lễ kỉnh hai thánh Phêrô và Phaolô, hai trụ cột của Giáo Hội.

Chống độc tài Tây Ban Nha

Tuy nhiên, các nhà quan sát nhận thấy rằng khi nhà cầm quyền Tây ban nha lo sợ trông thấy, vì họ biết rằng Đức Tân Giáo hoàng là người từng chống lại chánh sách độc tài của tướng Franco.

Đức Hồng y Montini đã từng gửi điện văn cho tướng Franco yêu cầu ông tha ân tứ hình cho một lãnh tụ đối lập.

Sơ lược tiểu sử của Đức Tân Giáo Hoàng

Đức Tân Giáo Hoàng Phaolô XI. tục danh là Giovanni Battista Montini, tổng giám mục ở Milan, người hoạt động nhất của Giáo Hội, đã được tăng danh hiệu là «Giám mục của giới lao động».

Ngài là con của một nghị sĩ. Vì vậy cũng là nhà báo; đã chủ trương tờ «Il Cittadino de Brescia» trong 25 năm. Ngài học trái qua các trường Công giáo từ thấp nhất đến cao nhất, lại học cả khoa ngoại giao nữa. Được phong linh mục năm 1920.

Ngài đặc biệt hoạt động trợ giúp sinh viên và người nghèo. Ngài tiến qua các chức vụ và trở nên vị cố vấn thân cận nhất của hai phái của đức giáo hoàng Pie XII.

Cuối 1952 Ngài được thăng chức quyền quốc vụ khanh, phụ trách Giáo hội thường vụ.

1954, ngài được cử làm Tổng giám mục ở Milan. Lúc nầy, Đức giáo hoàng Pie XII đã nhìm vào đức cha Montini để kế vị Ngài.

Công nghị đã của đức cha Montini tại Milan thật là phi thường, vì giáo khu nầy lớn nhất ở Ý (2600 giáo đường, 900 hồ đạo) lại là khu mà C.S. hoạt động mạnh nhất. Đức cha Montini đã tổ chức một hệ thống truyền giáo đại quy mô có 1.000 vị linh mục, 100 vị giám mục, 2 vị Hồng Y trong đó 1 vị phụ trách, 3 vị cấp tiến, chủ trương làm thích hợp hoạt động Công giáo với đời sống tân tiến.

1958, ngài được phong Hồng Y.

1962, ngài đi thăm nhiều nước Phi Châu.

Với Đức Tân Giáo Hoàng Phao Lô VI, người ta đã tin chắc rằng những công trình của Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII sẽ được nối tiếp. Chính đức Hồng Y Montini từng tuyên bố trong lễ Cầu hồn Đức Giáo hoàng Gioan XXIII : «Năm mã của đức Giáo Hoàng Gioan XXIII không thể chôn vùi sự nghiệp của Ngài».

Bởi thế mà người Công giáo đều tin tưởng và vui mừng trước việc được cha Montini lên ngôi Giáo Hoàng.

HÌNH TRÊN — Đức Hồng Y Montini, 66 tuổi nhà đắc cử Giáo Hoàng. Đức Tân Giáo Hoàng lấy danh hiệu là PHAO-LÔ VI

Tòa Thánh Vatican phong thêm 2 chức GIÁM MỤC TẠI BẮC VIỆT

- Đó là các Đức Cha P. Nguyễn Đình Nhiên được cử Phó Giám Mục địa phận Vinh sở Đức Cha J. M. Trịnh Văn Cần được cử Phó Giám mục địa phận Hà Nội.

SAIGON. — Theo tin «Sống Đạo», Giáo hội Công giáo Việt Nam vừa được thêm hai Đức tân Giám mục.

Hai đức tân Giám mục là đức cha Phero Nguyễn đình Nhiên và Đức cha Gioan Marie Trịnh văn Cần.

Đức cha Phêrô Nguyễn đình Nhiên sinh năm 1900 được thụ phong Giám mục ngày 15-5-1963 tại Nhà thờ Chính Tòa Vinh do Đức cha Trần văn Đức, Đặc tân Giám mục sở tại Phó Giám mục địa phận Vinh, phụ tá Đức cha tân phong.

Đức cha Gioan Marie Trịnh văn Cần được tân phong giám mục ngày 2-6-1963 do Đức Tổng Giám mục Giáo hòa HàNội Trịnh như Khuê. Đức tân Giám mục người Lê Chân sở NL. Tư Chính Hà Nội, sinh năm 1921 tại Hà Nam và thụ phong Linh mục 1946 Đức cha mới sở làm Phó Giám mục Hà Nội.

Đại sứ Haute Volta trình ủy nhiệm thư lên TỔNG THỐNG Việt Nam Cộng Hoà

SAIGON (VTX). — Sáng nay, tại Dinh Gia Long, ông Henri Dougoucolo Ouattara, Đại sứ Cộng Hòa Haute-Volta tại Việt Nam đã trình ủy nhiệm thư lên Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa.

Đại sứ được ông Hoàng thức Đàm, Giám đốc Nghi lễ Phủ Tổng thống tiếp đón vào Tổng thống.

Bên cạnh Tổng thống, có ông Vũ văn Mẫu, Ngoại trưởng và ông Quách Tòng Đức, Đổng lý Văn phòng Phủ Tổng thống.

Vụ lộ đề thi T.H.Đ.N.C.

Thêm 12 học sinh bị giải toà

BÔ THÀNH. — Trước đây chúng tôi đã loan tin chiều 20-6, Tòa Nhà Cảnh sát Quốc gia gửi Tòa đợi 1 cô 7 bị can trong vụ rò lộ đề thi T.H.Đ.N.C. Sau đó ông Dự thẩm nhiều trường (phòng 1) đã ba lệnh tòng gian thiệt thò 3 cháu nữa nhưng chứng cớ thì chưa đầy đủ.

Trong số 12 bị can, có 4 nữ sinh, 1 cô giáo, 1 thương gia, 1 bình sĩ và 4 thất nghiệp. Vì phía địch 1 Việt cộng chế, 1 bị bắt. Ta ịch thu 1 Mas 36 và 200 kí lô gạo.

Vùng II Chiến thuật

QUẢNG NGÃI.— Cuộc bình quân Dân 1 Hằng 888 tại liên xanh Quảng Ngãi, Bình Định, Kontum ngày 19-6, bên ta vô sự, địch 3 Việt cộng chế, 1 bị bắt. Ta ịch thu 1 Mas 36 và 200 kí lô gạo.

Vùng II Chiến thuật

QUẢNG NGÃI.— Cuộc bình quân Dân 1 Hằng 888 tại liên xanh Quảng Ngãi, Bình Định, Kontum ngày 19-6, bên ta vô sự, địch 3 Việt cộng chế, 1 bị bắt. Ta ịch thu 1 Mas 36 và 200 kí lô gạo.

Vùng III Chiến thuật

LONG AN.— Một đơn vị cảm ta phục kích tại địa điểm cách quận Đức Hòa 15 cây số về phía Tây đã chạm súng với Việt Cộng ngày 18-6. Kết quả 1 Việt Cộng bị bắn chết. 3 Việt cộng bị thương và 4 súng khác bị bắt sống. Bên ta bình toán vô sự.

VĨNH BÌNH.— Ngày 18-6 lúc 1 giờ sáng, Việt cộng tấn công thập canh Trai Huấn, 9 cây số Tây Bắc Phú Vinh. Kết quả bên ta 4 lính thương, 1 mất 1 tiểu liên, 3 Mas 36, 1 Mas 49, 2 carbine, 1 súng rouleau, Tổn thất của địch không rõ.

Cùng ngày lúc 2g30 sáng, Việt cộng công tấn công thập canh An Định cách quận lỵ Cầu Long 8 cây số về phía Nam Đông Nam. Kết quả 3 Dân vệ tử thương. Ta mất 4 carbine và 4 Mas 36. Tổn thất địch không rõ.

Hoạt động Không quân ngày 17, 18, 19

Trong 3 ngày 17, 18 và 19 Không quân đã xuất trên 1 số khu trực cơ, oanh tạc cơ và quan sát cơ yểm trợ hành quân bộ binh đánh kích các cơ sở địch, gây cho chúng nhiều thiệt hại như phá hủy 39 nhà, bắn 19 nhà bu hai, bắn chìm bộ hạ 5 xuồng

(Xem tiếp 2 trang 4)

Hội viên cảnh sát Không bố đâu

- Bắt người khác của : 5 năm cấm cố 5 năm biệt xứ
- Chặt tay con bạc : 3 năm tù ở.

TRÚC GIANG (VTX).- Nguyễn văn Giỏi, 33 tuổi, Hội viên Cảnh sát xã Mỹ Chánh Hòa, kiêm Đại đội trưởng Dân vệ vùng Ba Mỹ (Mỹ Nhơn, Mỹ Thạnh và Mỹ Chánh Hòa) thuộc quận Ba Tri (Kiến Hòa), đã bị Tòa Đại hình Kiến Hòa phạt 5 năm cấm cố và 5 năm biệt xứ, trong phiên xử ngày 19-6-63 can tội lợi dụng quyền thế bắt bỏ nhiều người trong vùng Ba Mỹ đem công sở tra khảo, đòi của hối lộ.

Dân vệ viên Hồ văn Thoảo, 43, đồng liêu với ông Nguyễn văn Giỏi cũng bị Tòa Đại hình Kiến Hòa phạt 2 năm tù ở Cả 2 y can còn bị liên đới bồi thường cho 22 người nhiều số tiền 100.000đ.

Cả 22 nạn nhân đã bị hai ông Giỏi và Thoảo bắt giam tra khảo, đòi nộp người phải nạp cho chúng số 10.000đ, đến 10.000đ, mới thả, vào tháng 7-1962.

Trọng cộng số tiền mà hai ông Giỏi và Thoảo thu của 22 nạn nhân đem đóng lên tới gần 100.000đ. đã là chưa kể nhiều món nữ trang, vàng bạc của các nạn nhân mà chúng đã đoạt ngoài trong những lần sát phá. Nguyễn văn Giỏi và Hồ văn Thoảo bị chánh quyền bắt điều tra và bị giao Biệt kích Kiến Hòa tống giam ngày 7-8-1962.

TRÚC GIANG (VTX).— Đoàn ngọc Chín 55 tuổi, Hội viên cảnh sát xã Tân Thấy, thuộc quận Ba Tri (Kiến Hòa) đã bị tòa án đại hình Kiến Hòa phạt 3 năm tù ở vì can tội chặt tay 3 con bạc tại chợ Tiệm Tôm (Ba Tri) vào ngày 28-7-1962. Bị can còn phải bồi thường cho các đương sự 15.000đ trong phiên xử của Tòa đại hình vào ngày 19-6.

Theo bản cáo trạng, Đoàn ngọc Chín, chiều ngày 27-7-62 đến một nơi Dân vệ đi bắt một đám bài bạc gồm có 3 con bạc trong nhà của ông Lê văn Giáo tại ấp An Thuận thuộc xã Tân Thấy. Chín đem 3 con bạc về văn sở xử gần một đêm, rồi sáng ngày sau 28-7-62, dẫn tất cả ra chợ Tiệm Tôm đóng cọc giam chặt mỗi người đưa 1 tăng vy ai.

Hai phi công Mỹ bị thương vì trực thăng trúng đạn

SAIGON (VTX).— Người ta cho biết hai phi công Mỹ đã bị thương hôm 10 giờ 20 sáng nay gần một phi cơ trực thăng vì phi cơ này trúng đạn Việt Cộng tọa độ YT 4 Đông Nam.

Viên phi công chính bị thương ở mắt, viên phi công phụ cũng bị trúng đạn ở chân trái và bị xây sát ở chân phải và tay phải.

Chiếc trực thăng này bay từ Tây Ninh đến một đồn binh ở Bến Cát, thì bị bắn ở dọc đường. Tài cá có 4 loại đạn bắn lên, có lẽ do súng máy của địch.

Sau khi trúng đạn, trực thăng cố hạ xuống đất và 2 phi công bị thương được một phi cơ trực thăng khác đưa về Tân Sơn Nhất. Đoàn một phi hành đoàn thứ hai được đưa con non nói rõ đã lấy trực thăng cơ trông đưa về Tân Sơn Nhất.

Cựu Bảo An viên và thân nhân chủ ý

SAIGON.— Sở Kế hoạch thuộc Tổng Nha Bảo an vừa cho biết hiện nay Tổng Nha Bảo an cần một số quý phiếu phụ cấp gia đình, cấp cấp tử tuất, của các cựu vệ số Bảo an và Dân đường vụ hoặc thân nhân chưa đến lãnh.

Danh sách các người thụ hưởng được đăng trên báo Dân An của Tổng Nha Bảo an từ ngày 1-7-63 và trên các nhật báo Ngôn Luận, Saigon Mới, Tự Do trong 3 ngày kể từ ngày 28-6-63.

Yêu cầu các trái chủ hãy thơ đến và liên lạc với Tổng Nha Bảo an hoặc các Đơn vị Bảo An và việc lãnh những quý phiếu của mình.

VC. đánh mạnh ở Vĩnh Bình

I đồn và 2 tháp canh bị tấn công

1 TIỂU ĐOÀN V. C. CHẶN ĐÁNH 1 TRUNG ĐỘI DÂN VỆ Ở CỦ CHI

- Thống báo ngày 21-6, 52 V. C. bị giết đếm được xác, 5 tên khác bị bắt sống. 13 súng bị tịch thu— Lực lượng chính phủ thiệt 28 người tử trận, 16 bị thương, 3 mất tích, 2 máy vô tuyến điện và 45 súng thắt lọc trong số có 1 mọt chế 60 và 1 trung liên.

SAIGON.— Tiếp theo tin loan báo qua vô vụ Việt cộng tấn công đồn Bảo an Long Khánh thuộc tỉnh Vĩnh Bình cách quận Long Toàn 8 cây số về phía Tây Tây Nam ngày 20-6 lúc 2 giờ 40, sáng nay Nha Thông Giám đốc Thông tin cho biết trung trên nửa số 7 Bảo an, 1 hội viên tại chánh, 1 Dân vệ, 1 thân nhân Bảo an và 10 thường.

Và cho thất việt chết, ta mất 1 súng nói 60 ly, 1 trung liên, 10 Thompson, 3 Garant, 2 máy vô tuyến điện. Ngoài ra còn 2 máy phát điện bị cháy. Bên địch có 8 Việt cộng chết tại chỗ, 1 số chết và bị thương đáng kể.

Ta tịch thu của chúng 39 lựu đạn, 4 quả mìn, 500 viên đạn súng PM BAR, 1 số đạn đại liên.

Nha Thông Giám đốc Thông tin còn cho biết trong lúc hay quan cắt trên nhà, 1 chánh ty bị thương vì trúng đạn Việt cộng từ dưới đất bắn lên.

Sau đây là tình hình chiến sự tại các vùng chiến thuật :

Vùng I Chiến thuật

THỪA THIÊN.— Ngày 18-6, Dân vệ quận Phong Điền hoạt động tại địa điểm cách quận lỵ 8 cây số về phía Nam chạm súng với Việt Cộng bắt 12 gói bắt. Kết quả ta vô sự, địch bị chết 2 tên tại chỗ. Ta tịch thu của chúng 1 Mas 49 và 1 súng Cali.

QUẢNG TÍN.— Vùng khoán khô hành quân Bạch Phương 12, lực lượng ta chạm súng với địch hồm 19-6. Kết quả bên ta, 1 binh sĩ tử thương, 1 bị thương. Về phía địch 1 Việt cộng chết, 1 bị bắt. Ta tịch thu 1 Mas 36 và 200 kí lô gạo.

Vùng II Chiến thuật

QUẢNG NGÃI.— Cuộc bình quân Dân 1 Hằng 888 tại liên xanh Quảng Ngãi, Bình Định, Kontum ngày 19-6, bên ta vô sự, địch 3 Việt cộng chế, 1 bị bắt. Ta ịch thu 1 Mas 36 và 200 kí lô gạo.

Vùng III Chiến thuật

LONG AN.— Một đơn vị cảm ta phục kích tại địa điểm cách quận Đức Hòa 15 cây số về phía Tây đã chạm súng với Việt Cộng ngày 18-6. Kết quả 1 Việt Cộng bị bắn chết. 3 Việt cộng bị thương và 4 súng khác bị bắt sống. Bên ta bình toán vô sự.

VĨNH BÌNH.— Ngày 18-6 lúc 1 giờ sáng, Việt cộng tấn công thập canh Trai Huấn, 9 cây số Tây Bắc Phú Vinh. Kết quả bên ta 4 lính thương, 1 mất 1 tiểu liên, 3 Mas 36, 1 Mas 49, 2 carbine, 1 súng rouleau, Tổn thất của địch không rõ.

Cùng ngày lúc 2g30 sáng, Việt cộng công tấn công thập canh An Định cách quận lỵ Cần Long 8 cây số về phía Nam Đông Nam. Kết quả 3 Dân vệ tử thương. Ta mất 4 carbine và 4 Mas 36. Tổn thất địch không rõ.

Hoạt động Không quân ngày 17, 18, 19

Trong 3 ngày 17, 18 và 19 Không quân đã xuất trên 1 số khu trực cơ, oanh tạc cơ và quan sát cơ yểm trợ hành quân bộ binh đánh kích các cơ sở địch, gây cho chúng nhiều thiệt hại như phá hủy 39 nhà, bắn 19 nhà bu hai, bắn chìm bộ hạ 5 xuồng

(Xem tiếp 2 trang 4)

LẬP THƯỜNG

Giao động giữa các lãnh tụ chính trị thuộc hai thế hệ kế tiếp.

Có những nhà bình luận chính trị nhận định rằng một trong những lý do gây giao động không khí kháng tăng trong con đường hành động của khối liên minh Bắc Đại Tây Dương là có cách biệt tuổi tác giữa những thống lãnh Hoa Kỳ J. Kennedy và những chính khách lãnh đạo khác ở Tây Âu. Một khác, họ cũng nghĩ : sở phía Cộng sản, nhờ lá ở Nga sô, để cho Cút Xập tăng luyện bộ úp mô rồng ông ta không thể giữ chức vụ hiện nay, e mất mỗi ở được nên khó thể vội ức đoán và lo ông ta có sắp rút lui đàn khỏi chính trường, thì vẫn để cũng đã đặt ra, với những người hy vọng kế vị Cút Xập — chắc chắn đều ở vào lứa tuổi khoảng trong ngoài năm mươi tuổi. Nhận định như vậy, lo muốn nói rằng dù muốn dù không, không khí chính trị quốc tế sẽ phải đổi khác nhiều ở bên trong mỗi khối, và do đó tới sẽ đem theo nhiều thay đổi trong cuộc tranh chấp giữa hai khối.

Những năm sắp tới sẽ thấy mấy cuộc bầu cử quan trọng trong khối Tây Minh. Bầu cử lộng thống Hoa Kỳ ; bầu cử Quốc hội Cộng Hòa Liên Bang Tây Đức và đa đã định người lãnh đạo, đảng Dân chủ Thiên chúa giáo vốn ở. Ehrard hay đảng Dân chủ xã hội vốn ở. W. Brandt, bầu cử ở tổng thống Pháp ; bầu cử ở Anh quốc (có thể ngay trong năm nay) xem Bảo Thủ hay Lao Động sẽ nắm quyền vv . Chưa thể ước đoán những chính khách cũ cựu còn lại được bao nhiêu, nhưng điều hiển nhiên là lớp người ấy (tương đối) đã nhỏ lên, như ông H. Wilson lãnh tụ đảng Lao Động Anh, ô. Brandt và ô. Ehrard (66 tuổi của đảng này cũng là trẻ đối với 87 tuổi của ô K. Adenauer). Cái không khí khẩng hoảng, thế không cảm giữa các lãnh tụ ở vào lớp tuổi cách biệt nhau khá xa, lẫng còn kéo dài thêm trong giai đoạn mới ? Nếu đa số chính sách lớp chính khách trẻ, tất nhiên một trận Tây Minh không thể theo mãi vết xe hiện tại ; và sẽ hoặc có rạn vỡ trầm trọng ; hoặc ngược lại, sẽ liền kết chặt chẽ theo những đường lối hoạt động mới mẻ.

Và phe Cộng Sản, với 69 tuổi Cút Xập thật sự không phả kể là già, với lớp chính khách quốc tế hiện như các ông Nê-Rê, H. Mac Millan, Ch. De Gaulle, Adenauer Cũng không thể nại được lo gió với Mao Trạch Đông và Lưu Thiếu Kỳ, hoặc với Tito... Nhưng thật sự với dân chúng Nga Sô, thì lớp người có bưởi nhiều hơn hoạt động chính trị ở Nga hồng sau khi Sít-Ta-Lin, Cút-Xập đã qua đi hầu hết và trở thành giả nua trước lớp người lớn lớp dưới những ngày đầu chế độ Cộng Sản. Cút Xập còn sợ vì bao nhiêu lâu nữa ? Vì đó Cút Xập có bị gạt khỏi chính trường và bị thay thế bằng những « bạn cũ » cùng lớp tuổi mà chắc chắn sự thay thế cũng khó thể bền. Lớp lãnh tụ thuộc thế hệ sau sẽn muốn tốt nổi lên ; và với những sức cản khác, những thử thách và huấn luyện của chế độ những năm trước đây, thế nào con đường

(Xem tiếp 1 trang 6)

Đường tự nhiên lên giá rồi còn bị chợ đen

Đường lên giá đến 40 đ một kilô và rất khan

- Mươn mua đường phải có người quen giới thiệu mới mua được.

SAIGON.— Bộ Kinh tế vừa phân phối 5.000 tấn đường cát thuộc loại trắng tinh và trắng ngà nhập cảng cho các tiệm buôn lớn nhỏ từ Đô thành và các tỉnh để bán lại cho đồng chúng thu trong tháng 6-63.

Riêng tại Đô thành, trong tháng

(Xem tiếp 3 trang 6)

HÔM NAY :

6 TRANG GIÁ 2đ

Vụ 3 mưu giết cán bộ chính quyền

HUẾ (VTX).— Sáng qua 20-6, Tòa án Quân sự Đặc biệt, do Đại tá Nguyễn Văn Thọ ngồi ghế Chánh Thẩm, nhóm tại Tòa Thương Thẩm Huế xử 2 vụ phân nghịch và mưu sát cán bộ chính quyền đã lên án 3 khổ sai.

Vụ thứ nhất : hai bị can Lê thị Tiếp, 43 tuổi và Lê Lộ 52 tuổi bị truy tố tội phản nghịch, xâm phạm an ninh quốc gia và chống phá nhà cầm quyền Ngô Đình Diệm, Thừa trường La Khê, xã Thượng Điền, quận Nam Hòa (Thừa Thiên) bắt tháng 8.1961. Tòa tuyên án Lê thị Tiếp 20 năm khổ sai và Lê Lộ 5 năm khổ sai.

Vụ thứ nhì, Hà đắc Tung, 66 tuổi bị truy tố tội phản nghịch, xâm phạm an ninh quốc gia và chống phá mưu sát ông Hồ Đắc Thiện, Thừa trường Phú Sơn, xã Lộc An, quận Phú Lộc (Thừa Thiên) ngày 18-9-60. Tòa phạt Hà đắc Tung bị Tòa phạt 5 năm khổ sai.

Cả ba bị can vừa đây còn bị tịch thu tài sản. Bản chức cho ba bị can là các Luật sư Nguyễn ai Hải và Trần văn Việt.

Đoàn cầu Hoa Liên đã tới Saigon

- Chiều 22-6, đấu với Quan Thuế

SAIGON.— Trưa hôm 21-6, đoàn túc cầu Hoa Liên đã từ Tân Gia ba đến Saigon. Tất cả có hơn 20 người vừa nhà đi đã vừa cầu chơi.

Chiều hôm 22-6, đoàn Hoa Liên gặp Quan Thuế tại sân Công Hòa.

Chủ nhật Hoa Liên đến với Thông Thương Mới.

Thứ năm 27-6 : Hoa Liên đấu với Hội Tuyển C.S.Q.G.

Thứ bảy 29-6 : Hoa Liên đấu với Liên Quân T.T.M.Q.T.

PHI HÀNH GIA

— Bà phi hành hàng ngày mà chẳng ai nhắc đến tên bà.

TIN ĐẶC BIỆT Của Tự Do

Thức ăn tại các thành phố đắt gấp đôi ở nông thôn

- Chính phủ cấm đem nông sản ra tỉnh.

Báo Thời Mới số 3210 ra ngày 5.5.63 tại Hà Nội đã cho biết tình trạng thực ở các tỉnh thành miền Bắc hiện nay qua bài văn nhân đề kích những người nói bán nay gọi là «gian thương». Người viết bài nầy như sau :

Con thơi

Hàng tuần hai lượt đi và Con thơi thành thị thăm quê đổi mùa Mỗi lần hà xách bị lên Lại đem cân lạc đổi thêm bu ngô

Lạc thì mua giúp người nhà Gì đâu sắn chẳ bán ra bán ngoài Xoáng ra lãi một gấp hai Hết hàng hà mới đóng vô yến ngồi Tìm người quen thuộc nhà ta ; Giúp em, em đã lại cho người nhà Nam bắc mua đồng một ca Mang về bán lại kéo ra chức hàn Nông thôn thành thị đều mua Thời đưa ngày thông ra sao biết ai? Bà ơi, rồng mạnh vách tai. Thôi đừng phát triển cái thì gian thương.

Nạn khan hiếm lương thực tại các thành phố ở miền Bắc

NHỚ LẠI VÀI SỰ

Nguyên tác của NGÔ KÍNH TỰ
Bản dịch của NGUYỄN HOẠT

534 NHO LÂM NGOẠI SỬ

Cuộc thi khảo đã xong, đến ngày ra bảng, người cả trường tên là Quý Hoàn, người huyện Hoài Ninh. Cha Quý Hoàn đã đỗ hai khoa võ, cùng với Hướng trị phủ lại là bạn đồng niên, một bên về văn, một bên về võ ; hiện giờ ông đang ở nhà chờ được bổ nhiệm vào chức thủ bị. Sau ngày phát bảng mấy hôm, Quý thủ bị thân đến phủ An Khánh bái tạ. Hướng trị phủ đặt tiệc giữ lại khoản đãi, tiệc bày ngay trong thư phòng ông chủ phủ. Bảo Vân Khanh ra ngồi. Trong tiệc quan thủ bị hỏi Quý ngồi đầu tiên, Hướng trị phủ ngồi ghế chủ còn Bảo Vân Khanh ngồi chếch về một đầu bàn. Quý thủ bị nói :

— Trong kỳ thi khảo này lão công tử (1) thật đã tỏ ra là chỉ công chế minh, tất cả phủ không ai là không phục.

Hướng trị phủ đáp :

— Xin thế thật với bạn đồng niên của tôi, rằng trong cả, việc xem xét văn chương chứ nghĩa tôi cũng có nhiều thiếu sót lưới biếng lắm... Ấy may là trước ngày thi một hôm tôi nhờ được ông bạn già bảo Bảo của tôi dậy thân đến tuần tra trong trường thi hộ cho nên không xảy ra những chuyện bậy bạ tệ nhũng.

Lúc bấy giờ ông thủ bị họ Quý mới biết người ngồi cùng tiệc họ Bảo. Sau đó trong câu chuyện Quý thủ bị mới dần dần được biết thêm rằng ông họ Bảo này vốn chỉ là một người kép hát trong giới xướng ca cho nên ông thủ bị không khỏi tỏ vẻ khó chịu và ngạc nhiên như ngồi trước một con quái vật. Thấy thế Hướng trị phủ điềm nhiên nói :

— Người đời bây giờ xét ra thật là càng ngày càng trở nên xấu xa, ô trọc chẳng khác gì nước, càng xa nguồn càng thêm đo bẩn (2). Có những ông đỗ tiến sĩ ra làm quan đến chức hàn lâm thế mà khi mình đem câu *«truyền đạo cùng kinh»* (3) ra bàn họ lại đờ câu *«Vu nhi vô đăng»* (4) ra để đối đáp. Muốn đem chuyện *«thống kiếm bác cổ»* ra hỏi thì họ lại chế là *«tạp nhi bất tinh»* rút cục đến ngay những điều thở vua tin bạn họ cùng dừng dưng cơi không vào đâu cả.

NHO LÂM NGOẠI SỬ 535

Vì thế tôi thấy họ không bằng Bảo lão hữu của tôi đây, tuy ông ta theo đuổi một nghề hèn kém đê mạt sống nhưng trái lại đã có rất nhiều hành vi quân tử.

Kể đó Hướng trị phủ đem kể lại cho khách nghe tất cả những điều tốt đẹp của người kép hát già. Nghe xong Quý thủ bị cũng tỏ vẻ kính trọng rồi tan tiệc ông xin phép ra về. Chừng ba bốn hôm sau Quý thủ bị cho mời Bảo Vân Khanh đến nhà để thết tiệc, trong bữa tiệc quan thủ bị lại cho gọi cả thảng con mới đỗ đầu trong kỳ thi khảo là Quý Hoàn ra ngồi hầu tiếp Bảo Vân Khanh thấy chàng thiếu niên cao vẻ mặt tuấn tú liền hỏi Quý thủ bị :

— Chẳng hay công tử tên hiệu là gì ?

Quý thủ bị đáp :

— Tên hiệu chẳng là Vi Tiêu.

(Còn nữa)

1) Công tử : *danh từ trong thời Minh dùng để nói sốt các quan địa phương nhưng chỉ các bậc thân sĩ mới được dùng. Dù làm quan ở triều đình hay ở địa phương khác, khi ở đâu gặt hương mình cũng phải gọi ông quan ấy đương đầu địa phương là công tử.*

2) *Nguyên văn : « nhi kim đích nhân khả tị giang hồ nhật hạ ».* « Giang hồ nhật hạ » *là một thành ngữ ý nói cảnh tượng người đời càng ngày càng trở nên xấu xa hư đốn, cũng ví như giống nước sông lớn (giang) sông con (hà) càng chảy về hạ lưu càng đo bẩn, nhơ đục. Đó cũng là ý nghĩa câu «giang hồ nhật hạ nhân gian tục» của Tân Đà Nguyên khắc Hiếu trong bài ca trù « đi đăng chân bay không đăng chân ».*

3) Truyền đạo cùng kinh : *đem hết nghĩa lý trong kinh truyền ra để phổ biến đạo đức.*

4) Vu nhi vô đăng : *lời nói xa vời lang bang không đáng chú ý.*

Giấy phép Bộ Quốc Gia Giáo Dục số 2531 KTHV/KHT/M
Tư-Thục Kế-Toán Bửu-Đăng
154A Đại lộ Hàm Nghi — Saigon
Chỉ chuyên chế dạy 1 năm Kế Toán. Hiệu trưởng : G.S. Bửu Đăng đích thân chỉ dẫn suốt khóa học 4 tháng. Học viên được bảo đảm vinh viễn về kỹ thuật chuyên môn.
2 Lớp sẽ mở | 1 sáng 2-5-1963 | 1 tối 15-5-1963
Bản trường có mở phòng riêng nhận giữ sổ Kế toán hợp pháp cho các doanh thương, các Công ty và nhận giới thiệu những Kế toán viên giỏi và đức hạnh do trường bảo đảm về chuyên môn.

Lá thư Luân Đôn

(Tiếp theo trang 5)

năng Kiều Anh quốc còn đang sửa soạn đi Nice để dồng trong một cuộc phim ta đời nàng ! Trong khi chờ đợi cuốn phim đó, giang hồ của nàng bà con Anh Pháp hãy tạm đọc những chuyện mùi mẫn do nàng ký trong tờ báo News of World. Thạch Công tôi mới đọc có bài đầu của à mà đã cảm thấy là sổ à tuy rất 21t, nhưng đã sống một cuộc đời quá đầy đủ như một bà già dừng tuổi.

Ngàm nghĩ cho cùng thì trong lịch sử Hàng phương cũng như Tây phương biết bao nhiêu là Christine Keeler đã từng làm nghiêng ngửa bao nhiêu là triều đình, giang sơn cường thịnh.

Sự suy sụp của tất cả các quốc gia cường thịnh, các triều đại cũng cũng do ở những Christine Keeler và Profumo mà ra cả.

Trời đã sinh ra những bậc cái thế anh hùng, những người trí thức cầm quyền đạo đức sao lại còn sinh ra những Christine Keeler và những Profumo ?

Âu đó cũng là luật bù trừ của Tạo Hóa vậy chăng ?

HOÀNG THẠCH CÔNG
Luân Đôn 14-6-1963

PHONG NGỨA.

GHẾ CHỐC, LỜ LỢI
GÀI TỐI ĐẦU
ĂN LAN TỐI ĐÓ.
Không phải thơ phiếm sơ sài
ngoài đa mà hết, cũng :

GIÀI PHONG

SÁT-BỘC-HOÀN
ÔNG TIÊN
30 NĂM SÁNG LẬP

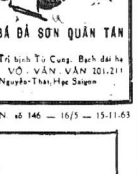

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt SAIGON 228, Lê thánh Tôn
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Phú Lâm — CHOLON
K.N.Đ.Y.T. số 3 ngày 9-5-63

BÀ BÁ SƠN QUÂN TÁN
Trị bịnh Tử Cung, Bạch đới hà VỘ VĂN VĂN 201-211 Nguyễn-Thái-Học Saigon

KN. số 146 — 16/5 — 15-11-63

Đàn ngang Cung

GHEN.

TIN BÁO Đan khuyên đi bắt ghen một mình, ngài bị cường kiếp

Bà « Trung sôi » nổi ghen ghê gớm,
Bởi « anh chồng » dết bạn lăng nhăng.
Nếng Thơ giáo xóm Bạch Đằng,
Mưu xây hạnh phúc, thường ăn ở vắng nhà.
Mồm sơn tớt nào là : cấm trọ...
Lúc trực canh, phòng dại, bao hoa,
Bỏm lốm chính công đề ta,
Tình đem tặng hết, của nhà, bỏ « mẹo ».
Nghĩ gan ruột lộn phèo, điên tiết,
Tức lòn sao, vật chết đi thôi.
Lành làm muỗng, mề làm mồi,
Quyết tìm tận chốn, mốc, lôi bầm vằm...
Bốn giờ sáng, hà xâm xâm lại,
Tổ chuồn chuồn, đang mải dò la,
Bỗng đâu như gấu nhào ra,
Lưu manh một tướng vỗ bả quay la.
Thương thân gái bơ vơ, đơn chiếc,
Mảnh liều bỏ bỉ xiếc, bị om.
Nể đôi xôi ti... « tình cảm »,
Sau khi « tước » nhẹ giây, đồng hồ tay.
Lúc nguy hiểm, cũng may nhanh trí,
Bà Đội vô kêu : « ý, kia ai »
Lưu manh chột dạ, ù tai.
Quàng chân lên cổ chạy dài một khi.
Bà vía nhẹ I một lì ông cụ,
Cuộc đời tàn, liệu hớ hẩn chưa ?
Lần sau chớ có lòm bờo.
Nếm con chuột phải phòng ngừa lọ, chai.
Cử nhất định « bao gai » xét kỹ,
Thì sẩn sàng nếm « cứ », ăn « khoái »
Của « ngà trung sôi » đẹp tha.
Tác phong đồng đẩn, sáo sa đã nhiều.
Cho chừa cái giống ghen liều...

(Xem tiếp trang 4) CÁ TIỂU (Bình Hoà)

TRƯỜNG MÁY XE HƠI
— MÁY DẦU CẶN —
190, Hàng thảo Tự — Saigon (ngang cửa cuốn Bờ Rạ)
Trường máy Việt Bắc khai giảng khóa **93** vào ngày **3-7-1963** (Máy xăng và máy dầu cặn). Tuần lễ học lấy bằng cấp học được 7 tháng. Học ghi nhớ trong 600đ. Nội trú thêm 650đ. Học bằng 14 loại máy tối tân. Học viên phải tự tay tháo rắp sửa 14 kiểu máy và cho chạy hoàn toàn. Có sắp máy và cấp riêng chỉ dẫn bằng thực hành ngay. Bảo đảm chắc chắn lành nghề khi ra trường có bằng cấp. Xin học khỏi cần giấy tờ gì. Học bổ túc thêm 1 tháng máy dầu cặn bằng máy MERCEDES 4 máy và YAMAR sửa rắp, và cần con học đầu vào máy cho chạy thử.

Bảo Sản An Thai Hoàn
Trị đau bụng có thai khi huyết suy kém chóng mặt bần thần.
Nhà thuốc Trần Thái Dương nhân hiệu Bông Sen chế hoàn tán, 248 đường Thoại Ngọc Hầu, Giađịnh, k.n. 166 ngày 30-5-1963.

ĐỂ TRỊ MỘT CÁCH MAU LẸ
những bịnh
● CÚM
● NHỨC ĐẦU
● CẢM MẠO
● NÓNG LẠNH
tuôn luôn nhớ dùng
Cortal
MAU LẸ • CÔNG HIỆU • CHẮC CHẮN

Đau gan do vàng như nghệ, nóng nhiệt, táo bón, mất ngủ, ngứa khắp mình, nổi mẩt đỏ, nổi mụn ở mặt, chậm tiêu hoá, dùng thuốc :
TRỊ GAN QUẢNG AN HÒA (số 1)
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc). Tổng phát hành : nhà thuốc QUẢNG AN HÒA 169 Lê văn Duyệt Saigon. K.N. số 22 ngày 9-5-63

ĐAU THẬN, SUY THẬN
bải hoải mệt, ít ăn ngủ, đau lưng đái đêm cơ thể suy yếu
DÙNG THUỐC BỔ THẬN :
CƯỜNG THẬN TINH QUẢNG AN HÒA
(có bán ở các tiệm thuốc Bắc) Tổng phát hành : nhà thuốc QUẢNG AN HÒA 169 Lê văn Duyệt Saigon. KN. số 28 ngày 9-5-63.

Cơ thể suy yếu
Vì :
- YẾU GAN
- BỘ TIÊU HÓA KÉM
- ĂN UỐNG THIẾU THỐN HAY QÚA ĐỘ.
- UỐNG RƯỢU NHIỀU.
nên uống thuốc bổ gan
METHINCHOVEL
ANH QUỐC
BÁN KHẮP NHÀ THUỐC TÂY
74 BYT 9.5.63

Tại sao phải có một cuộc
CÁCH MẠNG TRONG GIÁO DỤC ?

(Tiếp theo trang 4)

ông Nông Bằng Giang có đưa ra 1 loạt những con số chứng tỏ sự phát triển về nhà trường lớp học, cũng sự tăng gia về số sĩ số học sinh, sinh viên ở VN ông cũng ghi lại cả một cột dài những con số người dự thi cũng như người đã đậu trong các kỳ thi trung học từ 1954 đến 61. đề cuối cùng dẫn đến một kết luận : đó là *«sự điên tiến đáng mừng»*.

Vậy có thật là điều đáng mừng không ? Nếu tôi là một khách ngoại quốc, không có thì giờ tìm hiểu tận nơi kỹ càng về một vấn đề mà chỉ nhìn vào bản thống kê thì tôi sẽ đồng ý.

Nhưng tôi là người V.N., đang sống giữa xã hội V.N., nơi đã bị những con số ấy ảnh hưởng, tôi xin nói : Với nền giáo dục từ chương khoa cử, những con số ấy chẳng tăng thì đó là điều đáng lo chứ không phải là đáng mừng.

Nguyên nhân chống đối

Rải rác trong khắp « Lá thư Đông Kinh » bàn về « thi cử và Bằng cấp » của ông Nông Bằng Giang có đưa ra nhiều yếu tố như là thi cử, bằng cấp, địa vị mà ông bảo đó là nguyên nhân gây nên cuộc chống đối của thanh niên đối với nền giáo dục. Có đúng như thế không ?

a) Như tôi đã nói ở trên, những ngạn bằng cấp và thi cử chỉ là sản phẩm của một nền giáo dục lỗi thời. Lên án bằng cấp, thi cử là lên án cả một nền giáo dục. Vấn đề thi cử và bằng cấp không thể sửa đổi, cái thiện được ngày nào nền giáo dục từ chương khoa cử bị bãi vẫn còn nằm đó. Thầy dự luận xôn xao về thi cử, về bằng cấp mà trường lớn vẫn đề là đối tượng quan trọng để rồi chỉ lo giải quyết một cách đơn phương vấn đề thi cử và bằng cấp mà thôi thì đến ngàn năm vẫn cứ loanh quanh trong vòng bế tắc.

Cải đổi trong chính mà mọi người muốn gào lên yêu cầu khẩn khoản thay đổi là nền giáo dục hiện tại. Nó là nguyên nhân gây nên tại trong cho thanh niên và cho sĩ số. Nền giáo dục hiện tại là nguyên nhân gây ra sự chống đối thi bằng cấp và thi cử chỉ là cái cớ gần gũi và cụ thể để người ta nắm lấy làm bằng để mà đả kích.

b) Một điểm nữa về vấn đề nguyên nhân chống đối : Phải chăng vì bất mãn cá nhân, nghĩa là vì không được trọng dụng mà những người có bằng cấp đã tỏ thái độ chống đối nền giáo dục hiện tại ?

Thật ra, xét như thế cũng có một phần đúng, nhưng chỉ đúng đối với một số nào mà không đúng hoàn toàn đối với ý chí của một lớp thanh niên mới đang bắt đầu xuất hiện. Số thanh niên này chỉ thiết tha mong muốn có được một nghề nghiệp để họ tự lập tiến thân.

Người thanh niên mới ngày nay có giá trị vì tham vọng tiến thân tự do và tự lập. Họ kịch liệt lên án nền giáo dục từ chương khoa cử, vì nền giáo dục hủ bại này đã không đáp ứng được nguyện vọng đó của họ.

Họ muốn đạp đổ nền giáo dục lỗi thời hiện tại là vì thế, chứ không phải là họ muốn cấu xin được thu dụng, hay được hưởng một tước lộc gì đâu như có người đã lầm tưởng. Riêng kẻ bên này, người đã được ông Nông Bằng Giang cho là mạnh mẽ nhất trong cuộc đả kích nền giáo dục hiện tại, không phải là người không được dùng mà sinh ra bất mãn. Chính kẻ bên này trước đây đã lầm nghề dạy học, nhưng nay đã từ giã nghề nặng và hiện tại nếu muốn thì vẫn có thể trở lại nghề nặng mà không gặp trở ngại gì. Năm 1960 kẻ bên này cũng có được giấy gọi đi làm công chức tại 1 văn phòng Thanh tra Thanh niên, nhưng kẻ bên này cũng không đám nhận. mặc dù rất cảm động trước tấm lòng tốt của một sĩ quan cao cấp có ý muốn kẻ bên này đảm nhận 1 nhiệm vụ tại 1 bàn giấy nơi đây.

Nhận một việc làm để có phương tiện phát huy khả năng, giúp ích tổ quốc đó là điều mà tôi hằng mơ ước. Nhưng khổ cho tôi ! Tôi sinh vào một thời mà có nhiều vấn đề bất tôi luôn luôn phải bận khoăn, lo nghĩ. Tôi đã thấy trước vấn đề trí thức thất nghiệp (hậu quả tất nhiên của nền giáo dục từ chương khoa cử) ngay hồi còn đi học, cách đây, 6.7 năm.

Tôi nghĩ : Một mình tôi có thể đi dạy học, nhưng những thế hệ sau tôi không thể còn chỗ để dạy học được nữa, một mình tôi có thể bước vào phòng giấy nhưng những thế hệ sau tôi làm sao còn chỗ để bước vào phòng giấy ? Mà đâu còn chỗ, thì đất nước này sẽ ra sao nếu toàn thể thanh niên ngày nay đều không nghĩ gì khác hơn là việc đua nhau đổ xô vào những lối mòn ấy để kiếm bát cơm (Trong khi nền giáo dục cũ lại nhằm mất phương hướng theo quan niệm hủ lậu này của xã hội đã đào tạo toàn một lớp người chỉ biết và chỉ thích có mấy một việc là ngồi bàn giấy và khi không được ngồi bàn giấy thì chỉ chịu chết đói mà chẳng có một sáng kiến gì khác để sinh sống, để góp phần giúp cho quốc gia này giải thoát, tiến lên).

Nếu phải làm một cái gì... Năm 1958 tôi viết một bài báo nhan đề là : «Nền giáo dục tại với nạn trí thức thất nghiệp » (đăng TựDo). Nhưng đó là tiếng kêu trong sa mạc. Dĩ nhiên. Nhưng với tôi, tôi đâu chịu ngồi yên để nhìn tai nạn xảy ra. Tôi phải làm một cái gì khác, tích cực hơn.

Và năm 1960 —năm mà tôi gặp rất nhiều cơ hội tốt để tiến thân — tôi quyết định từ giã tất cả để bước ra đời với hai bàn tay trắng, chấp nhận cuộc sống cơ cực, để thực hiện giấc mộng - Phá rừng trồng cây và chăn nuôi... bước vào con đường thực nghiệp, mong rằng rồi đây khi thành công sẽ trao lại tất cả nhiệt tình và kinh nghiệm cho những người tuổi trẻ muốn giải thoát khỏi cái học cử nghiệp để (1) vươn lên... tìm con đường sống cho mình và cho thế hệ (tôi nghĩ rằng một nền giáo dục tốt phải có bốn phận chuẩn bị cho thanh niên những đức tính cần những kiến thức và kỹ năng hợp với đòi hỏi của quốc gia, của thời đại để người thanh niên có thể tự lập vào đời, tiến thân. Còn nếu như nó chẳng giúp được thanh niên tự lập mà chỉ nhằm dạy cho thanh niên những đức tính thích lệ thuộc, tính thân thụ động, đồng thời bắt mặc cho thanh niên vô nghề nghiệp chết đói, thì chính người thanh niên phải tính ngộ mà tự lo cho thân mình, tự vạch lấy con đường để mà tiến... chứ chẳng lẽ cứ cầm đầu, nhắm mắt theo đuôi mãi nó để rồi cuối cùng phải đi vào chỗ lỗ tắc mà chết ai ?)

Đoạn này sở dĩ tôi đài dông như thế là để kết luận một điều : nguyên nhân chống đối của thanh niên đối với nền giáo dục hiện tại không phải là vì địa vị, tước lộc, nhưng chính vì cái ý chí tự lập tự cường của thanh niên. chính vì quyền lợi của quốc gia dân tộc, vì cái tương lai của những thế hệ sau nầy...

Nếu nền giáo dục hiện tại có được phá đổ ngay bây giờ những người lên tiếng kêu gào dậy cùng chẳng được hưởng lợi lộc gì. Họ là lớp người đã bị hy sinh. Họ có kêu gào vì ngày mai của tổ quốc, của nhân dân. *(Xem tiếp trang 5)*

(1) Hiện tại tôi có hai người bạn cùng đi làm trường đi phá rừng ở Banmethuột : một là G... thanh niên 22 tuổi, con đỗ Tú tài phần II khóa I năm nay và một là H... sinh viên đại học đang thời là nhà giáo quyết định bỏ ngay để đi tìm nguồn sống mới. Hai bạn này hứa sẽ trở về khi xong mùa đầu tiên sẽ có bài gửi về đăng báo.
H.T.

Tư Thục KIẾN-THIẾT
223/4, Phan đình Phùng — Saigon
1-7-63 KHAI GIẢNG
TRUNG HỌC : **Đệ Thất, Đệ Lục, Đệ Ngũ, Đệ Tứ** Anh, Pháp, Nam, Nữ học riêng
Đệ Tam A,B,C. Đệ Nhị A,B.
TIỂU HỌC : **Chuẩn bị thi vào Đệ Thất Phổ Thông.**
Chuẩn bị thi vào Đệ Thất Kỹ thuật.
Đã lớp sáng, lớp chiều.

NIÊN HỌC MỚI SÁCH MỚI
Quốc Văn Toàn Thư Lớp Nhất
của NHÔM THIỆN CHÍ
(Vũ ngọc Mưu—Vũ tiến Mẫn—Bùi ngọc Tuyên—Trần sách Đức)
Hình chữ và nội dung hoàn toàn mới mẻ
Địa chỉ liên lạc : 414/1/4 Lê văn Duyệt Saigon.

Pub. PHONG PHÚ
. Đầu có gầu
. Ngứa da đầu
GỘI ĐẦU BẰNG
SELSUN
Abbott LABORATORIES U.S.A
bán tại các nhà thuốc tây.

CẢM CÚM
MÙA MƯA ĐẾN !
CẢM, CÚM ĐẾN !
ĐÃ CÓ DẦU
KHUYNH-DIỆP BÁC-SỸ TÍN
— Ngăn và Trị Cảm, Cúm Nhức đầu, Sổ mũi, Hắt hơi, Sưng phổi, Nhức mỏi, Nhức gân...
— **KHUYNH - DIỆP BÁC - SỸ TÍN** dùng để xức, xoa, cạo gió, uống và súng
— Rất tiện.
— **KHUYNH - DIỆP BÁC - SỸ TÍN** có bán khắp nơi.
Kiểm chấp số 73 BYT/QCDP

KHI Ăn quá no NÊN NHỚ
PHILLIPS
MILK OF MAGNESIA
THUỐC VIÊN
CHỮA CHỨNG Ợ CHUA

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tự Do

Số 1.884— CHỦ NHẬT 23-6-63 TRANG 3

Ý KIẾN BẠN ĐỌC

VỀ KỲ THI THƯ KÝ HÀNH CHÁNH

I — Làm thế nào đạt tới sự công bằng ?
2— Hay là bỏ kỳ thi đó, để thi hành một biện pháp khác công bằng hơn ?

Kỳ thi thư ký hành chánh sẽ mở vào ngày 6 và 7 tháng 8 năm 1963 dang làm bận rộn giới công chức ngoại ngạch.

Cả người đang cầu mong sự công bằng trong việc tổ chức thi cử. Người khác lại cho đó thì là một hình thức « dựa đầy ».

Quan niệm sau cũng không phải là không có lý do của nó, vì nếu xem lại những người đã trúng tuyển trong các kỳ thi hành chánh, tài chánh vv... trước đây, chúng ta thấy có người kỉ sống làm nổi một bài toán chỉ có số lẻ, hoặc viết một câu Việt văn cho thành câu văn. Trong khi đó chúng ta lại thấy có thư ký B1 (Tú tài toàn phần) đến bậc 9 (hai năm "in một bực). Họ đã thi ít ra 9 hay 10 lần.

Tại sao tình trạng như trên? Dâu sao tất cả nhân viên ngoại ngạch đang có gắng học, vì kỳ thi nhập ngạch là một cái phao duy nhất mà họ thấy trước mắt, mặc dù khó lòng bới lên.

Nhân phong trào xét lại của Chính phủ, và đề gợi phần vào chương trình lành mạnh hoá guồng máy công chức viện nay, chúng tôi xin đưa ra ý kiến sau đây về kỳ thi sắp tới :

— Hoặc tổ chức kỳ thi thật công bằng

— Hoặc bãi bỏ kỳ thi, dành ngân sách vào một việc khác quan trọng hơn, đồng thời tăng « yên lợi của nhân viên ngoại ngạch lên.

I. — Ý kiến về việc tổ chức kỳ thi tới

a) Cách ra đề thi : Đề thi số 3 đề :

1) Luận văn về một đề tài liên quan đến đường lối và chủ trương của chính phủ (hệ số4)

Bài này trong 1 đối biểu lộ hà năng thí sinh hơn hết. Do đó đề thi phải ra thế nào để thí sinh có thể biểu lộ được khả năng của mình đối với trình độ kiến thức nào. Vì dụ : thay vì ra đề « việc thự khuyến khích người bạn sắp thi hành quân dịch » lên ra như sau : « Vấn đề quân dịch » hay « nghĩa vụ quân dịch ».

Bài này nên để hệ số 5

2) Luận văn, về một trong những vấn đề thuộc tổ chức hành chánh Tư pháp hay Tài chánh ở Việt Nam.

Bài này thiên về kỹ óc và trong đó dễ làm hơn cả (dễ ăn quan nửa).

Tuy nhiên, đề có người làm bài học của các Năm Luật khoa cử nhân hay bài của Sinh viên học viện Quốc gia Hành chánh ra dạy luyện thi. Điều đó quá dễng. Chỉ nên tem bài này như mấu Công dân đệ tứ trình độ trung học để nhất (sp).

Thực ra, sự hiểu biết quá ít quát của môn học này ít đem lợi ích cho công việc hàng ngày của công chức do đó đề thi phải ra như thế nào để có đóng góp có thể góp phần Chính sách nâng tạo của nhân viên là yếu tố quan trọng trong việc điều hành công vụ hàng ngày, không phải là kỹ ức (mémoire).

Bài này chỉ nên để hệ số 3 (đều bài trước để hệ số 4.

3) Dịch một bài Việt văn ra Pháp văn hay Anh văn (hệ số 3).

Trước đây thí sinh thường phải dịch một đoạn thông điệp của Tổng Thống ra ngoại ngữ. Nay, để thí nghiệm với trình độ của thí sinh, đề thi đã ghi rõ : Trình độ Trung học đệ nhất cấp. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn cho mở thêm đề ngoại (chương trình đệ tứ trung học), như thế có giới hơn 5 năng và hợp lý hơn.

b) Kiểm soát thi cử có chặt chẽ

1) bài trừ nạn quay phim qua thính hành trong các kỳ thi trước.

2) Bài thi phải được chấm nhanh trong vòng 15 ngày rồi tuyên bố kết quả liền, để tránh sự trao bài, chạy chọt xin điểm điểm.

3)Kêu gọi sự khách quan sự tôn trọng công bằng của các vị chấm thi.

4) Trừng phạt nặng những vụ rò rỉ đề thi hoặc có liên quan đến việc gian lận trong thi thi cũng như chấm thi.

Việc thi không khó, làm cho thí sinh chán nản cũng vô Trái lại mặc cảm tội lỗi do kỳ thi này nên ảnh hưởng tới hai đến tinh thần phục vụ của nhân viên.

II. — Về ý kiến thứ 2, chúng tôi có 2 đề nghị

a) Bãi bỏ kỳ thi thư ký hành chánh sắp đến nếu ngân sách chưa được dồi dào hoặc chưa đủ điều kiện để tổ chức một kỳ thi chu đáo, trong khi đó, khoản ngân sách định dùng vào việc này có thể chuyển sang việc khác có ích và cần thiết hơn, như :

1) Tuyển thêm cán bộ xây dựng ấp chiến lược

2) Tuyển mộ thêm nhân viên để điền khuyết cho các cơ quan có nhân viên đi nhập ngũ.

3) Cho các nhân viên được gọi đi nhập ngũ được nhập ngạch ngay sau khi thi hành xong nhiệm vụ và được giải ngũ.

b) Tăng thêm quyền lợi cho nhân viên ngoại ngạch

1) Cho đương nhiên thăng bậc nếu có đủ thâm niên công vụ tối thiểu, trừ những nhân-viên phạm kỷ luật, để tránh các tệ đoan sau đây của phiếu điểm (nhân viên gọi là Phiếu Tình cảm) :

— Có nơi để cho nhân viên tự phê lấy điểm của mình, cấp chỉ huy chỉ ký mà không cần xem lại do đó, có chuyện cho điểm 20/20 mà Nhà công vụ đã nhiều lần lưu ý.

— Cấp chỉ huy lợi dụng phiếu điểm để kềm hãm nhân viên mình không ưa thích.

— Bọn bất tài lồn cũi chạy chọt để được đặc cách thăng thưởng năm một (thứ xét lại các nhân viên chánh ngạch được đặc cách thăng thưởng năm nay)

Tiện đây chúng tôi cũng đưa ra thắc mắc : Tại sao nhân viên ngoại ngạch ở thủ đô phải có đủ 3 năm công vụ tối thiểu mới được thăng bậc trong khi đó nhân viên chánh ngạch vẫn được giữ nguyên mức tối thiểu hai năm của họ ? Điểm nầy thật khó hiểu !

2) Tăng phụ cấp đắt đỏ và gia đình của nhân viên ngoại ngạch lên bằng nhân viên chánh ngạch, thay vì 75% như trước. Như thế mới đúng với ý nghĩa của phụ cấp nầy.

3) Xét lại quyền lợi của nhân viên ngoại ngạch ấn định nơi thông tư số 11-TTP/CV ngày 28-7-1960 như cho nhân viên ngoại ngạch bị bệnh lao được điều trị tại bệnh viện 6 tháng có lương, thay vì 15 ngày như trước. v.v...

Những điều nêu ra trên đây, xem ra hệ ngoài không quan trọng, nhưng thật sự nó ảnh hưởng sâu xa đến công vụ do ảnh hưởng tâm lý gây nên.

Chúng tôi mong rằng các ý kiến trên đây sẽ được cơ quan có thẩm quyền cứu xét.

Một nhân viên ngoại ngạch gần đến tuổi « cổ hưu »

LÁ THƯ LUÂN ĐÔN

VỤ PROFUMO

« BỘ TRƯỞNG TỪ CHỨC VÌ... ĂN CHÈ »

nếu Tự DO là tờ báo giật gân thì tôi đã viết tít lớn như thế...

✱ Tất cả chi tiết về một vụ sôi nổi « ngàn năm một thuở » ở Anh Quốc.—Tại sao cô gái Keeler, nàng Kiều Tây Phương, lại có thể làm nghiêng ngửa chánh phủ Mac Millan ?

Bài của HOÀNG THẠCH CÔNG

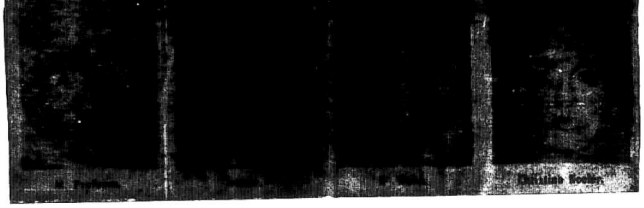

LTS — Anh V.S. thật đã lần công sở tích Hi lục sưu tầm tài liệu quốc tế để thuật lại vụ sôi nổi Profumo, đương nổi đó thì thư của anh Hoàng thạch Công gửi về. Có nhiều bài của con người tại chỗ phải có những độc điểm và chi tiết thế nơi ! Chúng tôi đăng trọn câu truyện này, một thiên «tiểu thuyết » sống khá lí kì — vì chỉ xin nên ra coi nhận xét. 1— Những người trong chánh quyền Anh thật là tài giỏi đạo đức. Nhưng than ôi ! Tại sao trời lại cho sanh ra cô Kiều Keeler sôi tài nghệ mà lẫn kiu, sôi ông bộ trưởng Profumo bão ngọt ngo ? 2— Vụ Profumo đã xảy ra ở nước Anh chứ, ở chỉ ở một nước đến khô, nó mới không bị sơn nhọm, nó mới có thể làm cho chánh phủ Mac Millan bị nghiêng ngửa..

Nếu Tự do là tờ báo rất gần thì Thạch Công tôi đã mở đầu bài này bằng «tít» lớn «Bộ trưởng từ chức vì... ăn chè !» Nhưng Tự do không phải là báo rất gần. Vì lại qua hai điện tín của AFP đăng trên báo Tự do ngày 8 và 9.6 vừa qua, độc giả ở nhà đã biết phong phanh câu chuyện bộ trưởng ăn chè đã đến nỗi phải từ chức, làm chính phủ Anh nghiêng ngửa, dư luận dâm tiếu. Nay nhiệm vụ của Thạch Công tôi là trình bày câu chuyện nầy một cách cặn kẽ hơn là những điện tín của các báng thông tấn ngồi hầu độc giả ở nhà hưởng làm câu chuyện « mùi mẫn » nầy.

Vụ Profumo có thể được chia ra làm 3 giai đoạn.

Trước khi đi vào từng giai đoạn một, Thạch Công tôi xin trình bày qua với các bạn về tiểu sử của từng nhân vật liên quan tới vụ nầy để độc giả tiện theo rõi :

JOHN DENNIS PROFUMO. 48 tuổi, nhân viên viện Bảo Hiến, bộ trưởng bộ chiến tranh, ngài sẽ bảo thủ vũng quê hương của Shakespeare (Stratford On Avon). Con một bá tước Ý Đại Lợi. Trước đây đã từng đảm nhiệm Quốc Vụ Khanh về Ngoại giao, thứ trưởng bộ giao thông Công Chính. Vợ tên là Valerie Hobson.

VALERIE HOBSON, — 46 tuổi. Theo đuổi nghiệp sân khấu từ khi 15 tuổi. Vở kịch đặc sắc nhất là « Anna và Vua nước Xiêm ». Nhờ vở kịch này mà lên tuổi vang lên trong giới kịch trường Anh. Có một đời chồng và 5 đứa con. Tới năm 1955 thì rời bỏ kịch trường và trở về nàng thân sửa tủ cho ông John Profumo.

ALOYSIUS GORDON— 31 tuổi. Người đa đen xứ Jamaique. Biệt hiệu là « May Mắn » ! Nghề nghiệp chính thức : ca sỹ những bản nhạc Zazz. Nghề nghiệp bán chính thức : ma cô ! Đã từng can án 13 lần trong số đó có tới 6, 7 lần can tội hành hung, đả thương. Bị thải khỏi binh đoàn hải quân 1956 vì tính hành xấu xa. Đã từng bị trục xuất khỏi Đan Mạch sau khi nằm tù ở xứ nầy 2 năm. Can tội tụ hành hung bị bắt trong vụ Christine Keeler vì tội cố ý đả thương cố nhân.

Y SĨ STEPHEN WARD 43 tuổi, Y sĩ chuyên nghiệp nắn xương và là họa sĩ vẽ chân dung có tài. Con một vị mục sư. Theo học ở Ba Lê và Hoa Kỳ. Tốt nghiệp nắn xương được chừng 8 năm. Các bệnh nhân thuộc vào giới thượng lưu trí thức tên tuổi như : Sir Winston Churchill, Elizabeth Taylor, Tony Armstrong John Chính Công chúa Margaret.

Đã từng vẽ chân dung cho hầu hết các nhân vật hoàng gia từ Nữ hoàng Elizabeth đệ nhị Cô I đến vụ. Đính líu vào vụ Profumo nhờ vì là bạn của Christine Keeler lẫn cả Đại úy Ivanov tùy viên về Hải quân của Sứ quán Nga tại Luân Đôn. Vừa mới bị Scotland Yard bắt và hiện vẫn còn bị tạm giam về tội sống về nghề trước mối mãi dâm v.v...

Đại Uý EUGENE IVANOV : 42 tuổi, Tùy viên về hải quân của Sứ quán Nga ở Luân Đôn từ năm 1960. Đã từng là khách mua hoa chậu đưa rất thân mật với Christine Keeler. Đẹp trai. Tuyên truyền rất giỏi. Thông thạo ngoại ngữ và chơi rất tốn Tây phương rất cao. Bị nghi là cố tình giao dịch với Christine Keeler để moi tin tức tài liệu về quốc phòng và cơ mật khi cô nầy hầy còn tầng tịu với John Profumo. Bị gọi về Nga Sô viết bồi tháng hai vừa qua khi vụ Profumo còn ở trong trứng nước.

GIAI ĐOẠN THỨ NHẤT

Chàng và Nàng gặp nhau

Ngày mà John Profumo gặp gỡ Christine Keeler là một ngày nóng nực nhất của tháng

(Xem tiếp trang 4)

Hình cô gái giang hồ Keeler khi ở Toà đi vắng nhà — Cô nàng trở nên con người nổi tiếng và kiếm tiền mạnh bậc nhất ở Anh...

TRĂM QUAN MUA
lấy miệng cười...

Bác sĩ HOÀNG XUÂN THẢO

Hàm răng, qua các quan niệm thẩm mỹ từ trước tới nay, vẫn được coi như một yếu tố quyết định sắc đẹp và tăng bội phần duyên dáng cho con người :

Mình về có nhớ ta chăng ?
Ta về, ta nhớ hàm răng mình cười...

bởi vậy mà :

Trăm quan mua lấy miệng cười
Ngàn quan chẳng tiếc, tiếc người răng xinh...

Hàm răng, nhất là khi nhoẻn miệng cười, quyến rũ như vậy cho nên khi phải bước chân tới một phòng răng, hẳn là ai cũng ngại ngùng, lo âu khi thấy chuông hiệu trên bàn một cái kìm vặn răng.

Cũng bởi vậy mà khi đau răng, người ta thường chần chừ, có khi đành ôm mà nhẫn là nhưng nhất định không chịu để hàm răng, cứ như sợ vặng hề hề miệng ra là cái kìm kẹp sẽ nhổ vèo cái răng ra khác hàm và đôi khi vội quá (hẳn là câu chuyện hãi hước) cái răng đau vẫn còn nằm đó trong khi cái răng không đau lại được cho đi chơi.

Các nhà phân tâm học đã thử tìm những lý do khiến người ta e dè bước chân vào phòng nha khoa, bởi vì đó không phải là một thế sự bình thường như khi ta đứng trước một kẻ hung dữ hay một sự nguy hiểm thật sự mà là một thứ sự không duyên cớ nhưng đáng. Sự nhỏ răng như vậy đã hóa thành một mặc cảm bắt nguồn từ tiềm thức và phát hiện dưới nhiều hình thức từ e dè ngại ngùng tới sợ hãi tới mức mà có người tự nhiên cứ cần chặt răng vào vì bành miệng họ ra được là cả một sự chật vật khó khăn.

*°O°

Bác sĩ René Hald trong cuốn «Nha sĩ với bệnh nhân» đã nêu ra một số các nguyên nhân bắt điều tiền thức khiến người ta có cái mặc cảm sợ nhổ răng nào trên người lý do vô thăm mỹ.

Lý do thứ nhất, con người sẽ cũng sợ đau đớn là thường một cái chợt nhói, rứa một vết thương nhất là khi mình đang thấy chảy máu. Song ở đây, cái lo lắng còn tăng hơn nhiều bởi vì sự việc xảy ra ở ngay nơi miệng và tự nhiên bệnh nhân thấy có cảm giác mơ hồ là mình có thể bị nghẹn cả và ngạt thở. Thế là có nỗng dầu tiên của con người ngay khi mình mới sinh ra và tiếp tục cho tới phút cuối cùng của đời sống, ngỡng thở thường có nghĩa là ngừng sống, bởi vậy con người lo lắng nhất là sự khó thở hay nghẹt thở do đó tự nhiên muốn tìm cách tránh đi.

Lý do thứ hai, sâu xa hơn, liên quan tới một thứ mặc cảm trong đời sống tình dục mà người ta gọi là « mặc cảm bị hoạn » ; dưa trẻ con lớn lo sợ cơ quan sinh dục của mình biến mất (các bà mẹ cũng thường đọa như vậy) và dưa trẻ con gái ghen tỵ vì cho rằng mình không bằng con trai.

Theo trường phái Freud, cái răng trượng trưng cho cơ quan sinh dục và bởi vậy nhổ răng có ý nghĩa là bị tâm phạm tới đặc tính và khả năng sinh sản của nam giới, chỉ có những ông già đã kiệt lực mới có cái miệng móm móm mà thôi.

Lý do thứ ba, răng còn được xem như một thứ khí giới để tự bảo vệ hay tự chiến đấu, một con vật khi giận dữ thường nhe răng ra như muốn ăn sống, nuốt tươi, xé sống đối thủ, một người đàn bà trong nhiều trường hợp sẵn sàng dùng răng của mình để đối phó, ngoài các mống tay nhọn sắc. Một số các dân bộ lạc thời xưa thường cả răng thật nhọn cũng không ngoài mục đích dùng răng để chống chọi với thú dữ.

Bởi vậy, không ai muốn bị mất các phương tiện chiến đấu mà tạo hóa ban cho ấy và nếu ai đã mất đi, các tại họa sẽ đến với họ.

Cũ nhân hẳn là cũng nghĩ như vậy, cho nên mới khuyên răng kẻ hậu sinh rằng :

Cái răng, cái tóc là góc con người.

TẠI SAO PHẢI CÓ MỘT CUỘC CÁCH MẠNG TRONG GIÁO DỤC ?

Thương xác với ông Nông Bằng Giang về các vấn đề Bằng Cấp, Thi Cử và Cách Mạng giáo dục.

Trên mặt báo nay, một sinh viên du học ở Nhật, ông Nông bằng Giang, nhân đọc loạt bài thảo luận của Tự Do về «Bằng cấp và Cuộc đời» đã gửi bài về góp ý kiến về vấn đề « Thi cử và Bằng cấp » qua luôn các số Tự Do ngày 16, 17, 18 và 19 tháng 5, 1963. Một sinh viên học ở ngoại quốc mà vẫn lưu tâm theo dõi và chịu khó góp ý kiến về những vấn đề quan trọng đang xảy ra trên lòng tổ quốc, thiện chí đó của ông đã gây cho tôi rất nhiều cảm tình ngay trước khi đọc bài báo của ông.

Tuy nhiên, sau khi đọc xong bài báo tôi nay ra ý kiến muốn thương xác. Tôi đã nói thì thường phải nói thẳng. Như thế không có nghĩa là thiện cảm lúc đầu của tôi đã mất, mà trái lại nhằm tỏ ý tôn trọng tôi đã theo dõi đầy đủ và kỹ càng những gì ông viết.

Trước hết có 1 điều gì nói là: ông đã hiểu lầm chúng tôi, riêng chúng tôi và thanh niên nước nhà, hiểu lầm đến nỗi khiến cho chúng tôi quá đỗi ngạc nhiên.

Ông làm rằng chúng tôi đã kêu gào vì địa vị đã rồi cuối cùng ông lên tiếng khuyên thế này thế nọ, mặc dù lời khuyên đó hơn hẳn trách bậy triệt để phá đổ những gì lỗi thời, cổ - lỗ, hủ - bại, thoái - hóa trong nền giáo dục hiện tại và trong thành kiến xã hội nơi đây để cho lớp người trẻ tuổi có đường tiến lên trong tự lập, không còn bị điều dùng nữa và để cho quốc gia nầy vươn lên mình thoát khỏi những gì trì trệ, lần quần bấy lâu... Chúng tôi hô hào huy bỏ nền giáo dục từchương khoa cử (nguyên nhân đã làm cho dân nước nay bị kềm hãm trong vòng yếu kém, làm cho con trẻ của quê hương nầy trở nên khinh thường cha mẹ, để lập nên giáo dục chuyên nghiệp nhằm mục đích giúp cho thanh niên có nghề nghiệp tự lập tiến thân dồng thời đáp ứng được nhu cầu của quốc gia và thời đại. Chúng tôi rũng kêu gọi sự sửa đổi lại quan niệm thi cử; phải bãi bỏ hẳn cái lối thi cử để đặt ra một phương pháp thi cử mới (chứ không phải hủy bỏ có nghĩa là không cần có thể cử nữa như ông đã hiểu). Tôi đã nói thì thường phải nói thẳng. Như thế không có nghĩa là thiện cảm lúc đầu của tôi đã mất, mà trái lại nhằm tỏ ý tôn trọng tôi đã theo dõi đầy đủ và kỹ càng những gì ông viết.

Trước hết có 1 điều gì nói là: ông đã hiểu lầm chúng tôi, riêng chúng tôi và thanh niên nước nhà, hiểu lầm đến nỗi khiến cho chúng tôi quá đỗi ngạc nhiên.

Ông làm rằng chúng tôi đã kêu gào vì địa vị đã rồi cuối cùng ông lên tiếng khuyên thế này thế nọ, mặc dù lời khuyên đó hơn hẳn trách bậy triệt để phá đổ những gì lỗi thời, cổ - lỗ, hủ - bại, thoái - hóa trong nền giáo dục hiện tại và trong thành kiến xã hội nơi đây để cho lớp người trẻ tuổi có đường tiến lên trong tự lập, không còn bị điều dùng nữa và để cho quốc gia nầy vươn lên mình thoát khỏi những gì trì trệ, lần quần bấy lâu... Chúng tôi hô hào huy bỏ nền giáo dục từchương khoa cử (nguyên nhân đã làm cho dân nước nay bị kềm hãm trong vòng yếu kém, làm cho con trẻ của quê hương nầy trở nên khinh thường cha mẹ, để lập nên giáo dục chuyên nghiệp nhằm mục đích giúp cho thanh niên có nghề nghiệp tự lập tiến thân dồng thời đáp ứng được nhu cầu của quốc gia và thời đại. Chúng tôi rũng kêu gọi sự sửa đổi lại quan niệm thi cử; phải bãi bỏ hẳn cái lối thi cử để đặt ra một phương pháp thi cử mới

Bài của HUỲNH TẤN

(chứ không phải hủy bỏ có nghĩa là không cần có thể cử nữa như ông đã hiểu). Tôi đã nói thì thường phải nói thẳng. Như thế không có nghĩa là thiện cảm lúc đầu của tôi đã mất, mà trái lại nhằm tỏ ý tôn trọng tôi đã theo dõi đầy đủ và kỹ càng những gì ông viết.

Trước hết có 1 điều gì nói là: ông đã hiểu lầm chúng tôi, riêng chúng tôi và thanh niên nước nhà, hiểu lầm đến nỗi khiến cho chúng tôi quá đỗi ngạc nhiên.

Ông làm rằng chúng tôi đã kêu gào vì địa vị đã rồi cuối cùng ông lên tiếng khuyên thế này thế nọ, mặc dù lời khuyên đó hơn hẳn trách bậy triệt để phá đổ những gì lỗi thời, cổ - lỗ, hủ - bại, thoái - hóa trong nền giáo dục hiện tại và trong thành kiến xã hội nơi đây để cho lớp người trẻ tuổi có đường tiến lên trong tự lập, không còn bị điều dùng nữa và để cho quốc gia nầy vươn lên mình thoát khỏi những gì trì trệ, lần quần bấy lâu... Chúng tôi hô hào huy bỏ nền giáo dục từchương khoa cử (nguyên nhân đã làm cho dân nước nay bị kềm hãm trong vòng yếu kém, làm cho con trẻ của quê hương nầy trở nên khinh thường cha mẹ, để lập nên giáo dục chuyên nghiệp nhằm mục đích giúp cho thanh niên có nghề nghiệp tự lập tiến thân dồng thời đáp ứng được nhu cầu của quốc gia và thời đại. Chúng tôi rũng kêu gọi sự sửa đổi lại quan niệm thi cử; phải bãi bỏ hẳn cái lối thi cử để đặt ra một phương pháp thi cử mới

(Xem tiếp trang 4)

TRUYỆN NGẮN

VỠ MỘNG

của NGUYỄN VĂN ÁI *(kỷ niệm mùa thi 63)*

CẢ phòng thi im phăng phắc. Người ta nghe muỗi vo ve trong góc phòng cùng những tiếng vang động cơ từ xa vọng tới. Một tiếng chuông lên, người giám thị vội vã xé phong bì đựng đầu bài. Giờ thi vạn vật bắt đầu. Cả phòng hướng mắt vào bao thư, chắc rằng mỗi người mang một ý nghĩ và lòng đều hồi hộp.

Mấu phụ loại hai! Lại vạn vật. Cả phòng thi nhìn nhau như thằng hề. Cân phòng đã tính mịch lại càng yên lặng hơn nữa. Người ta thấy những cặp mắt đỏ dồn vào mảnh giấy để trước mắt. Thăng hoàc một vài đôi mắt ngẩng lên ngơ ngác, bỗ ngỡ. Một lúc người ta lại nghe thấy những tiếng gõ bút chì vào bàn «cạch ! cạch !...» Âm thanh vang lên trong phòng một cách khô khan và trơ trẻn.

Minh quay xuống hỏi Huy (họ đã quen nhau trong những giờ thi trước) :

— Có hiểu gì không ?

— Vạn vật bỗ hoàn toàn không động đến một chút nào suốt cả năm nữa.

— Mình đây cũng vậy.

— Thôi đành chớ khóa sau vậy chớ sao.

Câu chuyện đứt quãng vì tiếng trước kẻ của người giám thị dập lên bàn. Người ta cũng chỉ còn nghe thấy những âm thanh của đôi giầy người giám thị gõ đều đều xuống sàn nhà. Khô khan và lạnh lẽo.

Một lúc sau, Huy ngồi lên bàn trên. Bài của Minh vẫn chỉ có mấy hàng vẽ. Nhìn xuống, bài của mình cũng chẳng hơn gì. Bất giác thở dài.

Huy hỏi với lên :

— Thi mấy năm rồi ?

— Mới có 3 khoá, tức gần hai năm. Thôi thì là 2 năm cho trọn vẹn.

— Đây mới có sáu khoá, vị chi là ba năm, cộng thêm 1 khoá mới nầy nữa !

— Sinh năm bao nhiêu ? — Minh hỏi.

Âm thanh khô khan của đôi giầy đã lại vang lên ngoài hiên. Người giám thị hành lang vừa đi qua khiến cầu chuyện dứt quãng.

Tuy thế, câu hỏi của Minh đặt ra đã làm Huy suy nghĩ. Là con cả trong một gia đình đông đúc, người cha khá kinh lại vừa ngã tại chiến trường miền Tây, bỏ lại một vợ với đàn con nheo nhóc. Huy cho rằng lịch sử dân tộc lại vừa ghi thêm một người con yêu của đất nước. Thực ra Huy không buồn lắm khi nghe tin cha anh dũng. Đến nợ nước trong một cuộc truy cần địch cho các bạn đồng đội rút lui. Trong cuộc tranh đấu để bảo tồn giống nòi, để đành đặt lấy sự sống cho dân tộc, Huy nghĩ rằng mỗi công dân đều có bổn phận góp phần vào công cuộc đấu tranh chung đó. Hôm theo sau lính cứu chạy trận, Huy lâm lũi đi và suy nghĩ rất nhiều. Không khỏi lấy một tiếng, anh yên lặng nghe vị sĩ quan đọc bản tuyên dương công trạng cho đến khi tiếng kèn bảo hiệu giải hà huyệt, anh thấy chết đấy một cách mãnh liệt tình cảm của một người con, một thih phụ từ sầu xa lúc từ biệt. Anh đã mất hẳn một người cha, người cha đã ra đi mà không một lời giã biệt...

Vẽ nhớ, ngồi ý muốn nhập ngũ, với mẹ. Huy đã nghe mẹ trả lời :

— « Mẹ không bao giờ ngăn khi điều con muốn hợp với ý mẹ và ý muốn của gia đình. Nhưng mẹ cũng có vài lời với con : Trước hết mẹ tin rằng, hành động nhập ngũ của con không phải là một hành động trả thù, trả thù những kẻ đã giết cha con. Mẹ muốn con mang cho hành động này một ý nghĩa cao đẹp hơn nữa, mẹ muốn sự gia nhập quân đội của con phải có một ý nghĩa cứu lấy giang sơn, góp phần vào sự thống nhất đất nước. Dĩ nhiên mẹ không cấm cản con mang các từ tưởng bảo phục cho cha mà mẹ chỉ muốn con đặt nó xuống hàng thứ yếu thôi.

Hàng trăm ngàn đồng bào điêu đứng tang tóc, một nửa giang san bị gông cùm, đã không phải là những lý do hình đáng khiến con tranh đấu giải thoát sao ?

Sau nữa, mẹ muốn con cố gắng nhìn thực tại cho kỹ càng. Muốn cho công việc tranh đấu có kết quả, muốn cho cái chí hăng hái không phai nhạt thì con phải có một cái gì lúc vào quân đội. Mẹ tin rằng với cái đó, phạm vi hoạt động của con sẽ rộng rãi, dễ dàng hơn. Mẹ không cần con nghĩ tới gia đình. Các cụ sẽ được ăn bọc cần thận và mẹ chỉ phải cố gắng hơn một chút nữa. Hy vọng rằng tiền bạc, chẳng được sẽ không bao giờ cho lắp cái ý nghĩ mà con vẫn đeo đuổi. Con cố gắng ghi giữ lấy lời mẹ dặng làm tối như vàng linh tố tiên nhà ta. Mẹ cầu chúc cho con đạt được ý nguyện. Thôi, Mẹ có bấy nhiêu lời, con cố gắng suy nghĩ cho kỹ càng...»

Huy đã suy nghĩ rất kỹ những lời khuyên và cũng hiểu thế. Huy đã tạm hoãn ý định nhập ngũ và cố gắng học hành để cấp sách đi thi. Huy quả quyết rằng qua kỳ thi này, anh sẽ thực hành ngay ý định. Nhưng giờ đây trước mặt anh tờ giấy thi vẫn trơ trên một vài câu và vài hình vẽ lực đầu. Hình ảnh mẹ già, lũ em cho nhảy mùa lớn xớn trên trang giấy trắng.

Một hồi chuông lại rẽ lên, báo hiệu hết giờ. Huy thẫn thờ gấp bài và rẽ chen lẫn vào đám người đang cuốn cuộn ra cổng. Huy có cảm tưởng mình lại đang đi đưa linh cứu người cha và tiếng còi xe hơi đầu đầu Đm anh mơ hồ nghĩ đến tiếng kèn ba huyệt hôm trước.

Mùa thi 63
31.6.1963
NGUYỄN VĂN ÁI

Tự Do

Số 1.884— CHỦ NHẬT 23-6-63 TRANG 4

Đàn ngang cung

(Tiếp theo trang 2)

Giá nước cao

Nhân tin Saigon thủy cục định tăng giá nước

Giá nước lâm le chực vọt cao!
Nghe tin sửng sốt biết nhường nào!
Rồi tương mang mang không tăng tiền.
Ngân quỹ ngày ngày cứ tốn hao.
Tâm giột giảm «lớn» dành chịu vậy!
Uống ăn bớt «bớa» chứ lâm sao!
«Đồng Nai đón nước» mai hoàn tất,
Gạ lập công ta họ sẽ gào?

PHÙNG XUÂN

Lời Hoàng thân Phouma

Gửi H. T. Souphanouvong

Hội nghị bao lần công thế thôi
Đấu tranh, thảo luận chẳng còn hơi
Đồng Chum, Vạn Tượng gương vừa đó
Zurich, Genève sự đã rồi!
Hội lâm càng thêm thêm rắc rối
Bàn nhiều chỉ mất mất công toi
Em ơi! sao nỡ đi theo Cộng
Bán rẻ quê hương, hại giống nòi.

Gửi Quốc Dân Lào

Đất nước kỳ nào nát tựa tương
Vì chưng chú nó tính hai vương
Chăm ngài thuốc súng cho bùng nổ
Xúi giục dân em quấy tứ phương
Không kể Quốc gia hay chính nghĩa
Các cần huynh đệ với luân thường
Tôn thờ Cụ Mác gây nên tội
Hại nước, tan nhà có chủ trương.

TRẦN NGỌC LIÊN

Lá bùa « Giơ-Neo »

Lá bùa hộ mệnh hiệu Giơ-Neo,
Chữa chạy chỉ đâu đã ngật nghẽo?
Thuốc đắng uống vào thêm phát nặng,
Bùa linh chưa dụng đã lăn queo?
Nhà Lang đổi mặt tay Nga Mỹ.
Con bệnh xoay quanh chứng Việt Lào.
Thánh dược khoe gì cho chán chuyện,
Hỏi rằng ai nữa hàm còn deo?

Chàng SỐ ZÁCH

Sống cùng ai

Châu tự tử ở sân tiền bà đã cưới cô Hoàng được (Tin báo)

Bà sao chẳng xót châu bà ơi?
Cái thửa đương thì khắp thế thôi.
Nếu trước tố tiên khăng nhập sổ (1)
Thì nay con cháu có ra đời?
Yêu đương chẳng ngại tiền dành xó.
Cưới hỏi bỏ lo bạc mất toi?
Được chất bố bông bao chẳng muốn,
Thì thôi thăng cháu sống cùng ai?

LƯU VĂN AN

(1) Sổ hộ tịch.

Vịnh ông Đại úy... già

Ba chiếc mai vàng, già cũng lẻ,
Lôn cho thứ thiệt phải kiêng dè.
Mấy ông một lần mày xanh xám.
Vài bắc tai to mắt đỏ hoe.
Kế cáp tùng quen nghề kiếm chác,
Bà già đã thọc rạn ba tiền.
Trò đời chán, giả xem càng thú
Những đứa gian tham dễ bị loét!

THẬP TAM LANG

Hoan hô

Hoan hô thông cáo ban hành,
Từ nay rác hết đã thành núi non.
Ngay bên cạnh chợ bán buôn,
Hoặc ngay giữa phố ngang đường lại qua.
Từ nay xác chuột thối tha,
Hết quăng qua cửa trước nhà khơi khơi.
Đã thành bộ mặt thêm tươi,
Nhân ai thông cáo cho lười tuân theo.

☆

Đã toàn thiết chẳng dám kêu:
Vẫn còn đây đó ít nhiều đồng tu.
Kia đường Nguyễn Thoại—Lê Gia,
Biển đề cấm rác trơ trơ, ai nhìn?
Ở tả, ba gác thản nhiên,
Kéo nhau đến đó kín kín xả dơ,
Thế rồi người lớn, trẻ thơ,
Suốt ngày đào, bới, móc, qua, lựa, tìm...
... Giả đông Cảnh sát «bớt» bên,
Đi «tua» qua đó liếc nhìn hộ cho.
Thì đôn cũng được hoan hô...

THANH BÌNH—DIỆU NHÂN

LÁ THƯ LUÂN ĐÔN

(Tiếp theo trang 3)

7 năm 1961. Họ đã gặp nhau ở bên hồ tâm lớn của dinh trại Iveden thuộc vùng Buckingham. Dinh trại này là nhà bảo trước Astor. Ông Profumo lúc đó là thương khách của hãu tước Astor. Hồi tám lớn này thường đề cho những người ở trong dinh trại dùng.

Christine Keeler biết đến là khách của ý sỹ Stephen Ward, người ở thuê một căn nhà nhỏ nằm trong dinh trại Cliveden này.

Theo câu chuyện của Christine Keeler kể trên báo News Of The World thì có gặp ông bộ trưởng Profumo trong lúc cô đang tắm loã thể (vì trời hôm đó nóng ?) Vì cô quên áo tắm? Hay là vì cô muốn bày món hàng cho khách coi ?))

Sau cuộc gặp gỡ... thiên nhiên này thì hai người bắt đầu giao du thân mật với nhau cho tới cuối năm 1961 mới tạm chấm dứt.

GIAI ĐOẠN THỨ NHI

Tình nhân cũ phá rối!

Giai đoạn này mở màn từ ngày 14 tháng chạp năm ngoái. Hôm đó Christine Keeler đang đứng trong căn nhà ở ngõ hẻm Wimpole (căn nhà này đã được bàn cũng an mật vụ cho là một-ổ nhện-cùng với cô bạn gái tên là Marilyn Rice Davies thì John Arthur Edgecombe tới trước cửa nhà này bắn tới 5 phát súng lục khi Christine Keeler ngó qua cửa kính. Tuy 5 phát súng này không trúng ai cả nhưng tiếng vang của những viên đạn đã làm dư luận bắt đầu chú ý tới cô gái Christine Keeler. 5 phát súng này mở màn cho tấn bi kịch mà trong đó bộ trưởng tư chức, ý sỹ vào tù, chính phủ Anh họp bàn tìu tít, ngôi sao chính trị của thủ tướng Mac Millan bị lu mờ và không khéo thì sẽ tắt hẳn, nền an ninh của quốc gia bị người ta cho là xâm phạm, tác phong đạo đức của cấp lãnh đạo bị nghi ngờ.

Ngày 15 tháng chạp 1962, John Arthur Edgecombe bị bắt để điều tra về tội cố ý dùng súng lục để đã thương hay xâm phạm tính mạng của Christine Keeler.

GIAI ĐOẠN THỨ BA

Vụ Profumo trong trứng nước

Phải công bằng mà nói thì vụ Profumo trong lúc này còn đang bị vụ Vassall thay tiếu công chúc Anh làm gián điệp cho Nga sô (đã tự tử trong lá thư Luân Đôn kỳ trước) làm lu mờ vì lúc này cả nghị viện và khu phố báo chí Fleet Street hầy còn đang đâm chìm vào vụ Vassall.

Tuy vậy tiếng thì thầm, lời bàn ra tán vào đã bắt đầu phát ra từ miệng mỗi vài nghị sỹ về chuyện 1 ông bộ trưởng, 1 cô gái ma nơ canh (mannequin và nên an ninh quốc gia. Người ta thì thào là chuyện này mà vỡ ra thì còn to gấp 5, gấp 10 vụ Vassall. Các báo chí Luân Đôn bắt đầu đi sân tin tức cũng sự thật về những lời thì thầm này.

Giữa tháng hai vừa qua người ta được biết là những lời thì thầm về 1 ông bộ trưởng 1 cô ma nơ canh, 1 tùy viên hải quân Nga đã được Ban Mật vụ và An ninh điều tra và trình lên chính phủ Anh. Vì dính líu tới công việc cực mật của quốc gia, vì kết quả điều tra đã ra do sự bạo miệng sau vụ Vassall, các báo Anh đều trùn gân lại và không dám đăng câu chuyện 1 ông Bộ trưởng đi lại với 1 cô Ma nơ canh và sự giao du thân mật của cô với 1 tùy viên hải quân Sứ quán Nga. Họ chỉ đơn đưng xa ngồi vào câu chuyện và chờ!

Đăng thời trong đêm nghị sỹ ở hạ nghị viện có 1 nghị sỹ Lao Đông tên là George Wigg, một nghị sỹ hiểu biết trường tận về vấn đề an ninh và phòng thủ quốc gia, bắt đầu tọc mạch theo đôi câu chuyện nửa thực, nửa hư nầy.

Ông có đã hỏi bên chính quyền Anh và được biết thêm là tùy viên hải quân của Sứ Quán Nga hiện đang bị ban Mật Vụ và An Ninh của phòng Năm theo dõi, Ban Mật Vụ và An ninh bên cho biết thêm là bộ ba: Christine Keeler, John Profumo và Eugene Ivanov thường hay lai vãng tòn căn nhà ở ngõ hẻm Wimpole.

Cuối tháng hai thì Eugene Ivanov đã được triệu hồi về Nga một cách hoà tốc.

Vì sự triệu hồi nầy mà tiếng thì thầm nhỏ to ở nghị trường lại nổi lên một cách to hơn trước. Người ta cho là nên an ninh của quốc gia Anh đang bị xâm phạm vì một bộ trưởng cao cấp trong chính phủ đã giao du với những phần tử bất hảo và những phần tử ngoại quốc thù địch với quốc gia (ám chỉ Nga sô viết). Cho tới lúc nầy cái tênProfumo vẫn chưa được phát ra từ nơi cửa miệng của những người phao tin ai cũng đan (scandale).

Kịp tới khi vụ xử John Arthur Edgecombe (người bắn bật hầu và những phần tử ngoại quốc thù địch với quốc gia (ám chỉ Nga sô viết) Cho tới lúc nầy cái tênProfumo vẫn chưa được phát ra từ nơi cửa miệng của những người phao tin ai cũng đan (scandale).

Tới hồi 28-3 thì Christine Keeler bay về Luân Đôn. Tần bị bịch Profumo bắt đầu thực sự! Cuộc tiếp đón Christine Keeler ở trường bay Luân Đôn rất rầm rộ, cho các ký khách qui của Anh quốc phải thèm thuồng. Nào là xe cảnh binh dẫn cầu dàn cuối, nào là báo chí phóng viên chụp hình, nào là vô tuyến truyền hình chớp lên chớp xuống! Tuy là «bin cliê» đầy nhưng cô nhỏ Christine Keeler đã ở vào hàng «bin cliê» số đách ! Trong cuộc phỏng vấn không bít vì cô lớ lớ hay vì muốn làm tăng giá trị «món chiê» của cô hay vì cô còn mạnh tâm gì khác nữa thì không biết nhưng cô đã tuyên bố trắng trợn là: «Đông Profumo là nhân tình của tôi!»

Vì câu nói năng hồn lẻ trên mà bao nhiêu lời đọc trong bản tuyên ngôn của ô. Profumo đã trở nên vô giá trị! Một trong hai người nầy phải có 1 người nói dối, che đậy sự thật!

Câu nói đó phải ra từ miệng Christine Keeler không bẻo nhỏ đến đăng vì họ hãy còn nể sợ lời đe dọa của ông Profumo.

Rồi thì tháng 3 qua đi, tiếp tới tháng 4 vụ xử John Arthur Edgecombe kết thúc. Rồi cuộc nhà hiện tại không thể thay đổi được. Vậy thành niên hãy rán mà chịu đựng.. chịu đựng mà đừng phê bình gì cả để là thái độ can đảm!)

Nhưng khốn nỗi! Thanh niên nước nhà ngày nay là thanh niên của thời dân chủ, những thanh niên đã ý thức rõ nhiệm vụ của mình. Họ hiểu rằng vận mệnh của mình không thể tùy thuộc hoàn toàn ở chính quyền mà mỗi người thanh niên, nói chung là mỗi người dân phải tự định đoạt lấy. Họ có bổn phận phải lo nghĩ đến những vấn đề của chính mình và của quốc gia cùng để nghĩ với chính quyền những giải pháp xét ra hiệu quả. Họ có quyền rưa tất cả những gì họ suy nghĩ, họ ao ước và nếu những suy nghĩ đó, những ao ước đó hợp lý, chính đáng thì chính quyền phải nghe và phải tìm cách đáp ứng. Không thể thì chính quyền lập nên để làm gì!

Đó là nói đến việc tranh dân của quyền lợi của một cá nhân, mà nhóm người. Huống chi vấn đề giáo dục hiện tại nó đụng phải quyền lợi của cả một quốc gia nó ảnh hưởng đến nhiều thế hệ và nhiều lãnh vực khác nhau của đất nước, thì tại sao một người dân, nhất là một thanh niên có học thức lại có quyền khoán trắng công việc cho chính quyền để rồi im hơi, lặng tiếng, ngậm miệng khóa mồm mà không sợ mang tội vô quê hương, vô lịch sử!

Vấn đề thi cử

Tác giả Nông bang Giang đã tỏ ý ngạc nhiên tại sao chính nền nước nhà lại chăng đụ một cách dữ dội sự thi cử. Tôi xin hỏi: Những cuộc thi cử hiện nhân 2 mục đích: Thử nhất, chấm dấu những kẻ có tài từ chương khoa cử, và thứ hai dành hàng những kẻ không có tài từ chương khoa cử (cũng không phải là dở, là kém tài năng đạo đức, thiếu thiện cảm sáng kiến, thông minh nhạy bạnh, lòng yêu nước vv.) Mà người dân (kể cả hàng cấp mày râu, cả vì trứng tủ vì dưng đều là lo, được sự gián gian... hà hà... người thế nào?) Là được người khác hành, tự tham lam, mơ hồ, phết việc làm lén lút, xa đồng bào đồng dân, thiếu vắng bàn giấy, không mặt sáng kiến, thiếu thiện chí sáng sự nghị nghị, an nhàn, thích hưởng thụ, mong làm việc ít, an lương to (mặc dù các vị cao cấp công thường khuyên nhủ, hoặc trong khi đọc diễn văn, an ương nhắc nhở dân khai sáng tốc cánh là thanh niên của thế hệ mới phải thế nầy, phải thế nầy... hoặc ngày nay hàng ngũ của cô cánh không phải là nơi để an hưởng nhưng người ta thường quên mất lời dạy khi xưa, vv... Những lời nhắc khi rất chân thành đó của kẻ bề trên là trường chí yêu cầu dừng lao gió ép dụng tiêu chuẩn nầy trong khi tìm người thì mà thôi. Còn đối với vấn đề phải định rõ trình độ của 1 học sinh và phải tuyển chọn chuyên viên thì tùi vấn chủ trương nên lưu ý đến tiêu chuẩn cấp bằng. Nhưng cấp bằng mà tôi nói đến đây phải là cấp bằng của nền giáo dục mới trong đó thì sinh được dạy đủ bằng những phương pháp mới, được học những môn học bổ ích thực nên ăn khớp với cuộc đời và được kiểm soát bằng chế độ khảo sát, thay vì lề lối thi cử của nền giáo dục hiện tại; bằng cấp như thế mới bảo đảm được trình độ của chuyên viên 1 cách đúng đắn hiệu quả và nhân đạo.

Nhưng, có điều phải nói rõ là vấn đề bằng cấp cũng như thi cử không thể giải quyết đơn phương được. Nó chỉ là vấn đề nhỏ, nằm trong toàn bộ vo lớn của vấn đề giáo dục. Sở dĩ nó được phanh to ra và làm nhiều người lầm tưởng đó là đối tượng quan trọng cần phải cập ngã, là vì bằng cấp và thi cử là sản phẩm của nền giáo dục từ chương khoa cử, là vì bằng cấp và thi cử đã cầu lết nhau từ bao thế kỷ rồi cả lâm cho quốc gia này trở nên tụt hậu, yếu kém, khiến dân ngày càng lầm lạc mất khả năng, đau thương.

Hộ hào hãy bỏ bằng cấp tức là hệ hãu hãy bỏ nền giáo dục lỗi thời cần muốn bấu vịn lấy quốc gia này để làm cho nó ngày càng thêm tàn lụn!

Một lý do khác nữa khiến cho thanh niên, các bậc thực giả và quản chúng cả kích kích hội mình bằng là vì chính nó bấy lâu đã gây ra quá nhiều tế đoan và cho đến ngày nay khi mà uy tín của nó lên quá cao đã làm mất tất cả mọi giới ở nước nhà. Thanh niên, dân chúng và «ông» chính quyền, khiến cho nó người cứ ngày đêm lẩn quẩn chung quanh cái «con vật» ấy rồi quên đi bao việc khác trọng đại hơn. Hình như không một ý nghĩ đẹp đẽ nào, không một lý thuyết cao siêu nào có thể lôi kéo nổi cái cô của những người tiến tới thời đại đông mà lại bám theo đuôi thì cứ. Đối với thanh niên, nay cái bằng cấp đã trở nên thần tượng. Họ lo ngài đến nỗi, họ mơ tưởng tới nó, họ bỏ bê tất cả lý thuyết cao đẹp để chạy theo nó, họ đăng cả nhà ra sống, mau và nước mắt cho nó, họ quanh quẩn nó mà—theo lời ông Thu Giang Ngô-duy Cần — hệt chết đói quanh giỏ cơm thơm.

Có người cả mất cả liêm sỉ vì nó, có người đã hãy hoài cả tuổi trẻ cả vì không siết được nó. Mà nó là cái gì? Là mảnh giấy lẩn (như tôi đã nhiều lần chứng minh trên mặt báo nầy) nhất là đối với các lý thi mạy rủi, gửi gắm.

Chẳng lẽ đất nước nầy, dân tộc nầy cần lẩn quẩn loanh quanh với nó mãi hay sao! Thật là nguy hiểm. Chính phủ dùng nó làm tiêu chuẩn thì không tìm được nhân tài; thanh niên chạy theo nó thì chẳng làm gì lợi cho gia đình, cho tổ quốc. Vậy mà tại sao tất cả vẫn cứ làm một công việc vô ý thức này mà không một chút suy nghĩ? Có nên nhân cái phòng cháy chữa theo bằng cấn không?

Thật ra, cũng muốn cũng làm sao mà chấm nổi, khi mà con người đã vì miếng cơm manh áo, vì tập quán lỗi thời, vì thành kiến hủ hậu, bắt buộc phải chạy theo!

Những đó cho có chấm lại được thì vấn đề cũng chẳng vì thế mà giải quyết xong. Vấn đề chính vẫn là phải lật đổ, hoàn tận gốc rễ cái nền giáo dục từ chương khoa cử lỗi thời hiện tại để cất lại toàn thể nguyên tắc tiêu bổ dùng làm cơ sở cho nền giáo dục hiện tại mới.

Một khi nền giáo dục mới đã được áp dụng thì vấn đề thi cử, bằng cấp sẽ không còn là vấn đề quan trọng đúng cho mọi người phải lưu tâm và tranh cãi gay gắt nữa. Ngược lại, nếu vẫn tiếp tục giữ cái từ chương khoa cử cũng là nền giáo dục cũ thì cái cách cũ cũng thiện chế đến đâu như việc giữ kín để thi cho khéo lắc, việc nâng cho chung tình, tăng hệ số mỗn nầy, tăng hệ số mỗn kia, tăng thêm ký sai cho thế anh vô... mà cũng cũng là làm cái trò lấy quên khó nhà thôi thôi thôi!

Những con số có nói lên được cái gì không?

Có người thích viết điều sự tin bổ của một người cao cấp quan những con số. Trong cả thư Tự Do kỳ ngày 16-5-63

(Xem tiếp trang 2)

Tại sao phải có một cuộc CÁCH MẠNG TRONG GIÁO DỤC?

(Tiếp theo trang 3)

mãi thối độ chống đối ấy » và phê bình thái độ quyết liệt của thanh niên nước nhà đối với nền giáo dục hiện tại rằng:

« Thái độ quá xung khích ấy đã quá vội vàng và nông nổi, nếu không muốn nói là sai lầm »... Đọc xong lập luận ấy tôi có cảm tưởng tác giả là người ở đâu trên cung trăng mới rớt xuống, chẳng hiểu một chút gì về vấn đề giáo dục ở nước nhà hiện tại, vẫn đề mà rất cần bậc thức giả, toàn thể nhân dân và đặc biệt là thanh niên đã xem là khẩn cấp và trọng đại trong lúc nầy. Điều nầy cũng chẳng đáng ngạc nhiên lắm, khi ta biết rằng tác giả là một sinh viên du học ở tận bên kia trời Nhật bản, rất thích đọc báo, nhưng đọc không phải để hiểu rõ dư luận dồng bào nước nhà, mà đọc để tìm rằng dư luận đó không đúng với thực trạng và cho rằng dư luận đó rất «vội vàng, nông nổi và sai lầm».

Vì thế, đúng lẽ là kêu gọi chính phủ hãy tìm phương giải quyết ổnh trang để cứu lấy đất nước của khỏi những tai nạn do nền giáo dục gây ra và còn sẽ gây ra mãi khi nền giáo dục từ chương khoa cử còn tồn tại và kêu gọi thanh niên hãy tích cực tìm cho mình một lối thoát thì tác giả lại lên tiếng khuyên các thanh niên ở nước nhà rằng: « Chúng ta cần đến nhiều sự can đảm để chịu đựng và nhiều sáng suốt để nhận thức những sự việc nào có thể thay đổi được (Nghĩa là theo tác giả Nông bằng Giang thì cái phương pháp cũng chẳng có lối gì để cứu lấy đất nước của nên giáo dục nước nhà hiện tại không thể thay đổi được. Vậy thanh niên hãy rán mà chịu đựng.. chịu đựng mà đừng phê bình gì cả để là thái độ can đảm!)

Nhưng khốn nỗi! Thanh niên nước nhà ngày nay là thanh niên của thời dân chủ, những thanh niên đã ý thức rõ nhiệm vụ của mình. Họ hiểu rằng vận mệnh của mình không thể tùy thuộc hoàn toàn ở chính quyền mà mỗi người thanh niên, nói chung là mỗi người dân phải tự định đoạt lấy. Họ có bổn phận phải lo nghĩ đến những vấn đề của chính mình và của quốc gia cùng để nghĩ với chính quyền những giải pháp xét ra hiệu quả. Họ có quyền rưa tất cả những gì họ suy nghĩ, họ ao ước và nếu những suy nghĩ đó, những ao ước đó hợp lý, chính đáng thì chính quyền phải nghe và phải tìm cách đáp ứng. Không thể thì chính quyền lập nên để làm gì!

Đó là nói đến việc tranh dân của quyền lợi của một cá nhân, mà nhóm người. Huống chi vấn đề giáo dục hiện tại nó đụng phải quyền lợi của cả một quốc gia nó ảnh hưởng đến nhiều thế hệ và nhiều lãnh vực khác nhau của đất nước, thì tại sao một người dân, nhất là một thanh niên có học thức lại có quyền khoán trắng công việc cho chính quyền để rồi im hơi, lặng tiếng, ngậm miệng khóa mồm mà không sợ mang tội vô quê hương, vô lịch sử!

Vấn đề thi cử

Tác giả Nông bang Giang đã tỏ ý ngạc nhiên tại sao chính nền nước nhà lại chăng đụ một cách dữ dội sự thi cử. Tôi xin hỏi: Những cuộc thi cử hiện nhân 2 mục đích: Thứ nhất, chấm dấu những kẻ có tài từ chương khoa cử, và thứ hai dành hàng những kẻ không có tài từ chương khoa cử (cũng không phải là dở, là kém tài năng đạo đức, thiếu thiện cảm sáng kiến, thông minh nhạy bạnh, lòng yêu nước vv.) Mà người dân (kể cả hàng cấp mày râu, cả vì trứng tủ vì dưng đều là lo, được sự gián gian... hà hà... người thế nào?) Là được người khác hành, tự tham lam, mơ hồ, phết việc làm lén lút, xa đồng bào đồng dân, thiếu vắng bàn giấy, không mặt sáng kiến, thiếu thiện chí sáng sự nghị nghị, an nhàn, thích hưởng thụ, mong làm việc ít, an lương to (mặc dù các vị cao cấp công thường khuyên nhủ, hoặc trong khi đọc diễn văn, an ương nhắc nhở dân khai sáng tốc cánh là thanh niên của thế hệ mới phải thế nầy, phải thế nầy... hoặc ngày nay hàng ngũ của cô cánh không phải là nơi để an hưởng nhưng người ta thường quên mất lời dạy khi xưa, vv... Những lời nhắc khi rất chân thành đó của kẻ bề trên là trường chí yêu cầu dừng lao gió ép dụng tiêu chuẩn nầy trong khi tìm người thì mà thôi. Còn đối với vấn đề phải định rõ trình độ của 1 học sinh và phải tuyển chọn chuyên viên thì tùi vấn chủ trương nên lưu ý đến tiêu chuẩn cấp bằng. Nhưng cấp bằng mà tôi nói đến đây phải là cấp bằng của nền giáo dục mới trong đó thì sinh được dạy đủ bằng những phương pháp mới, được học những môn học bổ ích thực nên ăn khớp với cuộc đời và được kiểm soát bằng chế độ khảo sát, thay vì lề lối thi cử của nền giáo dục hiện tại; bằng cấp như thế mới bảo đảm được trình độ của chuyên viên 1 cách đúng đắn hiệu quả và nhân đạo.

Nhưng, có điều phải nói rõ là vấn đề bằng cấp cũng như thi cử không thể giải quyết đơn phương được. Nó chỉ là vấn đề nhỏ, nằm trong toàn bộ vo lớn của vấn đề giáo dục. Sở dĩ nó được phanh to ra và làm nhiều người lầm tưởng đó là đối tượng quan trọng cần phải cập ngã, là vì bằng cấp và thi cử là sản phẩm của nền giáo dục từ chương khoa cử, là vì bằng cấp và thi cử đã cầu lết nhau từ bao thế kỷ rồi cả lâm cho quốc gia này trở nên tụt trễ, yếu kém, khiến dân ngày càng lầm lạc mất khả năng, đau thương.

Hộ hào hãy bỏ bằng cấp tức là hệ hãu hãy bỏ nền giáo dục lỗi thời cần muốn bấu vịn lấy quốc gia này để làm cho nó ngày càng thêm tàn lụn!

Một lý do khác nữa khiến cho thanh niên, các bậc thực giả và quản chúng cả kích kích hội mình bằng là vì chính nó bấy lâu đã gây ra quá nhiều tế đoan và cho đến ngày nay khi mà uy tín của nó lên quá cao đã làm mất tất cả mọi giới ở nước nhà. Thanh niên, dân chúng và «ông» chính quyền, khiến cho nó người cứ ngày đêm lẩn quẩn chung quanh cái «con vật» ấy rồi quên đi bao việc khác trọng đại hơn. Hình như không một ý nghĩ đẹp đẽ nào, không một lý thuyết cao siêu nào có thể lôi kéo nổi cái cô của những người tiến tới thời đại đông mà lại bám theo đuôi thì cứ. Đối với thanh niên, nay cái bằng cấp đã trở nên thần tượng. Họ lo ngài đến nỗi, họ mơ tưởng tới nó, họ bỏ bê tất cả lý thuyết cao đẹp để chạy theo nó, họ đăng cả nhà ra sống, mau và nước mắt cho nó, họ quanh quẩn nó mà—theo lời ông Thu Giang Ngô-duy Cần — hệt chết đói quanh giỏ cơm thơm.

Có người cả mất cả liêm sỉ vì nó, có người đã hãy hoài cả tuổi trẻ cả vì không siết được nó. Mà nó là cái gì? Là mảnh giấy lẩn (như tôi đã nhiều lần chứng minh trên mặt báo nầy) nhất là đối với các lý thi mạy rủi, gửi gắm.

Chẳng lẽ đất nước nầy, dân tộc nầy cần lẩn quẩn loanh quanh với nó mãi hay sao! Thật là nguy hiểm. Chính phủ dùng nó làm tiêu chuẩn thì không tìm được nhân tài; thanh niên chạy theo nó thì chẳng làm gì lợi cho gia đình, cho tổ quốc. Vậy mà tại sao tất cả vẫn cứ làm một công việc vô ý thức này mà không một chút suy nghĩ? Có nên nhân cái phòng cháy chữa theo bằng cấn không?

Thật ra, cũng muốn cũng làm sao mà chấm nổi, khi mà con người đã vì miếng cơm manh áo, vì tập quán lỗi thời, vì thành kiến hủ hậu, bắt buộc phải chạy theo!

Những đó cho có chấm lại được thì vấn đề cũng chẳng vì thế mà giải quyết xong. Vấn đề chính vẫn là phải lật đổ, hoàn tận gốc rễ cái nền giáo dục từ chương khoa cử lỗi thời hiện tại để cất lại toàn thể nguyên tắc tiêu bổ dùng làm cơ sở cho nền giáo dục hiện tại mới.

Một khi nền giáo dục mới đã được áp dụng thì vấn đề thi cử, bằng cấp sẽ không còn là vấn đề quan trọng đúng cho mọi người phải lưu tâm và tranh cãi gay gắt nữa. Ngược lại, nếu vẫn tiếp tục giữ cái từ chương khoa cử cũng là nền giáo dục cũ thì cái cách cũ cũng thiện chế đến đâu như việc giữ kín để thi cho khéo lắc, việc nâng cho chung tình, tăng hệ số mỗn nầy, tăng hệ số mỗn kia, tăng thêm ký sai cho thế anh vô... mà cũng cũng là làm cái trò lấy quên khó nhà thôi thôi thôi!

Những con số có nói lên được cái gì không?

Có người thích viết điều sự tin bổ của một người cao cấp quan những con số. Trong cả thư Tự Do kỳ ngày 16-5-63

(Xem tiếp trang 2)

NÓI HAY ĐỪNG

Trách-nhiệm về ai ?

Trong « Chuyện phiếm hàng tuần » nhan đề « Hùm thiêng Yên Thế » đăng trong nhật báo Tự-Do ngày 18-6-1963, ông Trần-Hoàng đã đặt ra một giả thuyết là :

« Nếu những hạng như Lương Tam Kỳ trong thời gian ấy còn có được chút liêm sỉ, biết được cái hành động kia là một hành động đốn mạt nhất trong các hành động đốn mạt của con người mà không thì hành, vị anh hùng Đề Thám không bị âm hại, vẫn có thể giữ vững cán cờ thì... »

Thì sao ? Trần Hoàng kết luận :

«... thì chắc khi cục diện thế giới biến chuyển vào năm sau tức là năm 1914, quân Pháp khốn đốn với quân Đức, cuộc tổng khởi nghĩa của Hùm thiêng Yên Thế hẳn thu-hoạch được hoàn toàn thắng lợi. Nước Việt Nam sẽ không bị 80 năm nô lệ, tinh thần sẽ không bạc nhược, không suy đồi, ngày nay chắc chắn không đến nỗi phải chịu những nỗi cay đắng chua xót, tự ti mặc cảm đến mức cảm thấy thua kém cả những chủng tộc, cả những quốc gia mà từ xưa trong lịch sử vẫn được xếp vào hạng thua kém nhất trên thế giới »

Tuy nhiên xét kỹ giả thuyết của Trần Hoàng chúng ta phải tự hỏi nếu «những hạng như Lương tam Kỳ trong thời gian ấy còn có được chút liêm sỉ » *nghĩa là.* «vị anh hùng Đề Thám không bị âm hại»v.v. *thì có chắc* «nước Việt Nam sẽ không bị 80 năm nô lệ, tinh thần sẽ không bạc nhược, không suy đồi.» *chăng ?*

Đây chỉ là một giả thuyết của khoa học nhân văn chứ không phải là một giả thuyết của khoa học thực nghiệm vì tuy nó đã được xây dựng trên một số văn liệu tri thức có tuy nó không mâu thuẫn với những định luật suy luận được công nhận, nhưng chúng ta vẫn không thể đem nó ra để mà kiểm chứng được.

Ở đây tôi chỉ muốn nêu lên cùng TrầnHoàng một sự thật hiển nhiên là : «nước Việt Nam bị 80 năm nô lệ, tinh thần của dân tộc Việt Nam nói chung của giới, trí thức nói riêng có bạc nhược, có xuy đồi, *nhưng lý do không phải chỉ vì đã có những hạng như Lương tam Kỳ mà thôi đâu.*

Mà hơn hết cần bởi vì giới trí thức có trách nhiệm thời đó đã quá hèn nhát đã không còn giữ được tư cách của kẻ sĩ.

Chúng ta có thể quả quyết rằng chúng ta bị 80 năm nô lệ, tinh thần dân tộc ta bạc nhược suy đồi, hèn hạ không phải vì «những hạng như Lương tam Kỳ !

*Cũng không phải vì thực dân, phong kiến, bằng chứng cụ-thể là trước khi Lương tamKỳ làm cái*hành động đốn mạt *đó, chúng ta đã bị nô lệ 40 năm (1864-1914) rồi. Và sau cái* hành động đốn mạt *đó vẫn còn có biết bao anh hùng liệt sĩ đã ra đời, như Phan chu Trinh, Phan văn Trường, Phạm hồng Thái, nhất là Nguyễn thái Học cùng các đồng chí của ông. Hơn nữa, sau thế chiến thứ hai, còn có biết bao nhiêu thanh niên trong toàn quốc đã vùng dậy hợp thành đoàn thể cách mạng hô hào đấu chống nổi lên chống Pháp.*

Vậy chúng ta không thể chỉ đổ tội cho tên phản bội Lương tam Kỳ và bọn người có những hành động đốn mạt như hắn trong thời ấy. Chúng ta cũng không thể đổ tội cho Thực dân,Phong kiến. Vậy thì những kẻ có trách nhiệm, những kẻ đã làm cho tinh thần dân ta bạc nhược, xuy đồi chỉ có thể là những kẻ đã đầu đất chúng ta từ năm 1945 trở lại đây mà thôi, thực như phát kể đến bọn cộng sản, bọn độc tài và bọn trí thức nhu nhược, ươn hèn

Thực vậy, nếu chúng ta không phải trải qua thảm cảnh của nạn đói năm ẤtDậu (1945) nếu chúng ta không mắc vào cạm bẫy lừa bịp lợi dụng của Việt Minh năm 1946, nếu chúng ta không phải chứng kiến những cảnh lợi dụng của bọn đầu cơ chính trị, biến chính trường thành thị trường chợ đen vào những năm 1952, 1953, 1954 ; chắc đầu tinh thần của chúng ta đã bạc nhược suy đồi như ngày nay để đến nỗi phải chịu những nỗi chua xót, nhục nhã, rồi mang nặng mối tự ti mặc cảm thấy mình thua kém cả những dân-tộc nhược tiểu đồng cảnh với chúng ta trước đây ?

Tuy nhiên, xét cho cùng thì những bọn người tự mệnh danh là trí thức đó thật đáng thương hơn là đáng trách, vì họ đã bị cầm tù trong cái « vỏ trường giả phủ phiếm » *của chế độ phong kiến còn để lại, khiến họ không còn trông thấy gì nữa, họ không hề trông thấy quyền lợi của Quốc Gia Dân Tộc, của họ chỉ còn biết có một quyền lợi đặc thiết : quyền lợi riêng tư của bản thân họ, của đảng cấp họ.*

Bởi vậy vấn đề đặt ra, không phải là tìm hiểu đâu là nguyên nhân ai là kẻ có trách nhiệm để kết tội ; nhưng vấn đề chính là «nhận thức lại» vai trò của trí thức rồi do đó mà định lấy phương châm tự cường cho dân tộc.

LÊ-DUY

Trả lời Y-Học thường thức

Câu Ng. Bạch ở Sg. 1) Lấy máu thở B.w. để xem có bệnh giang mai (syphilis) hay không chớ không dùng để đoán bệnh lậu(blennorrage). Muốn biết bệnh lậu phải lấy mủ ở quí đầu hoặc nước tiểu đem đi thử.—) 2) «Syncorill» có thể chích mỗi ngày 1cc vào bắp thịt để đề mệt và nâng cao » áp huyết » Không nên lạm dụng.

ANH VĂN
G.S. Ng. Ngọc Linh
tại trường LÊ-QUÝ-ĐÔN
216 Phan-đình-Phùng

1-7-1963 MỞ :
các lớp CHIỀU và TỐI
Sơ Đẳng, Cấp Tốc, Trung Đẳng, ThựcHành Cao Đẳng học sách Direct Method I, II, III, IV, V và lớp Luyện thi Lower Certificate khóa December 1963. KN 269 GD-TT-KD.

SỞI (BAN)
Nhà thuốc THANH-XA
Chữa các bệnh trẻ em
26 Ngõ tùng Châu Saigon
cửa trên 2 Con Voi
K.N. số 192 30-5-63

THUỐC CẢM, BAN NÓNG LẠNH, HO
Trẻ em và Người Lớn
1) THOI NHIỆT TIÊU BAN TÁN : Thuốc giải nóng, tự các chứng ban trẻ em.
2) NHI KHOA CHỈ KHÁI TÁN : Kh. trẻ em cảm, nóng, bứt bực đầy mình, mà có ho, nên uống thuốc trên đây, bảo chế riêng cho trẻ em.
3) TỪ THỜI CẢM MẠO TÁN : Trị bịn mua cảm mạo, nóng lạnh, nhức đầu giải ban cho người lớn.
4) BỔ PHẾ CHỈ KHÁI TÁN : Trị trong khi đang cảm nóng lạnh bỗng hết cảm rồi mà còn ho.
(Thuốc chế riêng cho người lớn)
Xin hỏi các tiệm thuốc Việt Hoa
VÕ VĂN VĂN
DƯỢC PHÒNG
201-211 Đ.L. Nguyễn thái Học SAIGON
KN. số 648/12-2-63 GCDP

Tin mừng cho Học-sinh
MUA MỘT BIỂU MỘT
Sailor
Nhân dịp niên học 1963 sắp khai giảng BÚT MÁY HỌC SINH « SAILOR »
ƯU ĐÃI HỌC-SINH một tháng từ 16-6-63 đến 15-7-63
Bút máy có bán khắp nơi đều có tặng. Xin Quí Vị chớ bỏ qua.

LÁ THƯ LUÂN ĐÔN

(Tiếp theo trang 4)

cả những sự thật về sự giao dịch giữa Eugene Ivanov, Christine Keeler và John Profumo. Sở dĩ có sự trình báo này là vì từ ngày vụ Christine Keeler bị bắn hụt xảy ra đến giờ ông thường bị quấy nhiễu vu không và bị thiệt hại rất nhiều trong công việc làm ăn. Người ta thì cho rằng ông này đã nhật dạ và tự claim thấy có tội nên đã có hết sức bào chữa những mong « cả vụ lắp miệng em ! »

Sau tờ trình này, Stephen Ward có được sự thư ký riêng của thủ tướngMacMillan Liên ngay sau khi đó ông Profumo lại được triệu vào gặp thủ tướng Anh. Một lần nữa ông Profumo vẫn giữ vững lập trường của tờ tuyên ngôn đọc trước hạ nghị viện hôm 22 tháng ba.

Phe Lao động cảm thấy đây vẫn còn là một cơ hội ép đảo phe chính phủ nên họ vẫn hết sức gia tăng áp lực : Ngày 23 tháng 5 nghị sỹ Lao động Ben Parkin đứng lên chất vấn bộ trưởng bộ nội vụ Anh về tờ trình của ý sỹ Stephen Ward. Ngày 29 tháng 5 Wilson thủ lãnh đảng Lao động gặp thủ tướng Anh để đàm đạo về vụ Profumo.

Ngày 30 tháng năm nghị sỹ Lao Động Chuterede chất vấn bộ trưởng bộ Nội Vụ về nội dung của tờ trình của Stephen Ward cùng sự điều tra của cảnh sát cuộc vệ chuyện mua dâm bán dâm ở giới thượng lưu, tai mắt của Anh. Và nhất là vấn đề an ninh của quốc gia có bị xâm phạm hay không?

Trước những sự chất vấn này bộ trưởng bộ Nội Vụ không hề trả lời dứt khoát.

Sau tuần nghỉ lễ tháng thiên ông Profumo gặp thư ký riêng của thủ tướng Mac Millan và ngay hôm đó (4 tháng 6) lá thư từ chức của ông Profumo được công bố. Trong lá thư này ông Profumo đã thú nhận 1 cách thẳng thiết là : « Tôi đã nói dối với ông (Thủ tướng) và với các bạn cộng sự của tôi khi tôi thào tờ tuyên ngôn đọc trước hạ nghị viện hôm 22 tháng ba vì tôi không muốn gia đình tôi đau khổ ! »

Trái hẳn nguyên tắc có nhà cũng không nỡ to bằng trái bom từ chức này. Các báo đắc chí tha hồ đưa ra những đầu đề to kinh khủng ám chỉ tới tác phong đạo đức của John Profumo.

Thứ tư 5 tháng 6 lá đơn xin từ chức của ông John Profumo được Thủ tướng Anh chấp nhận và trong lá thư trả lời ông John Profumo, thủ tướng Anh, trái với thường lệ, đã không cám ơn việc cộng sự đắc lực của ông bộ trưởng trong những năm qua mà lại còn giáng thêm một câu khắc khan : «Đây quả là một mối buồn lớn lao cho ông,giả định ông và các bạn ông !»

Trong những người buồn khổ vì câu chuyện «chè chén,» và từ chức này lẽ cố nhiên người buồn khổ nhất là thủ tướng Macmillan !

GIAI ĐOẠN THỨ NĂM :

Chính phủ Anh nghiêng ngửa

Liền ngay sau khi hay tin ông Profumo từ chức được trong ra thì viên ý sỹ Stephen Ward bị Scotland Yard đưa vào tội sống bằng nghề « ma cô ». Hiện giờ ý vẫn còn đang bị tống giam cho sự điều tra thẩm vấn của cảnh sát cuộc.

Các báo chí lá đề than phiền về sự hờ hững, sơ xét của những người ở thượng tầng cấp bậc chính phủ Báo thủ.

Về phe Lao động thì khối phải nói, lúc nay hơn lúc nào hết tất cả các nghị sỹ Lao động châu đầu vào đồng thanh tuyên bố yêu cầu ông Macmillan giải tán chính phủ,quốc hội và tuyên bố tổng tuyển cử.

Liệu rồi ông Macmillan còn tại vị hay không ? Chính phủ có đổ hay tồn tại ? Đây là những câu hỏi mà chỉ nội tuần sau là độc giả xa gần đều được biết rõ. Có bàn thêm, có đưa ra những giả thuyết gì khác nữa chỉ là chuyện thừa.

Có một điều đáng kể thêm đề chấm dứt là thư này là trong tất cả những người liên quan trực tiếp hay gián tiếp tới vụ Profumo này chỉ có một người ngồi thự hưởng một mối lợi to tát. Đó là Christine Keeler ! Vì ngay sau khi vụ xử Gordon cô ả đã bán mấu chuyện đời 21 tuổi xuân xanh của cô cho báo News of The World với giá là 3 triệu bạc. Hiện giờ đối phó khốn ngoan những câu hỏi những ngón đòn dậm đả của phe Lao động trong phiên họp nghị viện bữa thứ sáu tới (17 tháng 6) này thì một lần nữa thủ tướng Macmillan sẽ nắm được chuỗhế và đưa con thuyền Bảo thủ vượt ra khỏi cơn sóng gió.

Nếu không làm được những điều kể trên người ta tin chắc là thủ tướng Macmillan sẽ phải đợi lên Nữ Hoàng xin từ chức để Nữ Hoàng cử người khác lập chính phủ mới.

Ngay giờ phút viết lá thư này vụ Profumo vẫn biến chuyển một cách nhanh chóng không lường được. Chẳng hạn như hiện giờ có tin một vài ông bộ trưởng muốn rút lui từ chức, có một vài nghị sỹ Bảo thủ đòi ông Macmillan phải từ chức để người khác ra lãnh đạo chính phủ Bảo thủ.

(Xem tiếp trang 2)

TRƯỜNG DẠY NGHỀ
NGÀY 1-7-63
KHAI GIẢNG CÁC KHÓA MỚI :
MÁY XE HƠI — MÁY DẦU CẶN (Moteur Diesel) MÁY HAI THÌ (Các loại xe gắn máy), VÔ TUYẾN ĐIỆN (Radio), TRƯỜNG XƯỞNG V.T.Đ. (Chef atelier Radio), TRÚ DƯỢC VIÊN (Dépôt de Pharmacie) CẮT MAY Chuyên khoa : Âu phục, Việt phục phụ nữ thời trang P.N. (Đồ Đàn). Y phục Trẻ Em tân giai đồ kiểu. Cắt May Phụ Thông. Lớp tối học phí 250 đồng
CHÚ Ý : Học môn nào cũng được bán đầm lành nghề. Chưa lành nghề học thêm khỏi phải đóng học phí. Mãn khóa thi ra cấp Bằng. Chú trọng nhiều về Thực Hành. Có thi nhiều máy mớc chạy được về dụng cụ cần thiết để cho Học viên Thực Hành. Bài vở giảng bằng Việt Ngữ. Tuổi độ và trình độ văn học nào học cũng được thành nghề. Có lớp Sáng và Tối.
Hàm Thụ có lớp : Vô tuyến Thường thức, Trở Dược Viên, Vô Tuyến Điện, Trường Xưởng V.T.Đ. Có Nhà trọ ở cạnh trường.
Á CHÂU CHUYÊN NGHIỆP TƯ THỤC
257-259 Trần-hưng-Đạo ĐT.695 Saigon
(Trước rạp hát HƯNG ĐẠO trông sang)
Mỗi đầu Tháng có khai giảng các Khóa mới

THUỐC TRỊ BỊNH ĐAU GAN
EUCHOL
BỊNH ĐAU GAN YẾU GAN, TÁO BÓN NỔI MỀ ĐAY MỤN NGỨA Ở MẶT
KN.51/BY 1-0 CUP 7-6-63
ĐẶC-QUYỀN BÁO CHẾ CỦA LABORATOIRES SANSON — PARIS
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Tại sao phải có một cuộc Cách mạng trong giáo dục ?

(Tiếp theo trang 2)

Cạnh họ còn có bao nhiêu bậc đàn anh tuổi tác, những người mà công danh và địa vị đã có thừa.

Vậy sin đừng ai hiểu lầm họ.

Thái độ quyết liệt

Trong bài báo « Lá thư Đông Kinh » ông Nông Bằng Giang có tỏ ra không đồng ý về thái độ quyết liệt của thanh niên nước mình đối với nền giáo dục hiện tại.

Nói cho đúng, chúng tôi đâu có muốn trình bày ý kiến một cách quyết liệt như thế. Nhưng khốn một nỗi là vấn đề tự nó đã quá khẩn cấp rồi. Cho nên mặc dù khi đặt bút chúng tôi đã hết sức bình tĩnh và tự chủ để diễn đạt ý của mình chúng tôi thấy cũng thật khó dằn nổi sự bực tức.

Nhưng thật ra, trong vấn đề này, chúng đáng trách không phải là nhiệt thính của thanh niên hoặc dư luận báo chí nước nhà đã tỏ lộ một cách mãnh liệt mà chính là phải trách cái tâm mất thiếu nhìn xa thấy rộng, cái bộ óc không thấy rõ được tầm quan trọng của vấn đề, không hiểu nổi cái nguồn gốc của cái bệnh giáo dục của nhiều người, nhiều lớp người có trách nhiệm.

Sự quyết liệt đâu phải đến bây giờ mới có. Trong lịch sử V.N, đã từng có lần quyết liệt rồi mà ! Mà mỗi lần có sự quyết liệt như thế của sĩ phu và toàn dân đối với nền giáo dục là mỗi lần đất nước nầy bị lâm vào một tai nạn lớn. Lần trước hồi đầu thế kỷ, nền giáo dục bị lên án vì nạn mất nước. Lần nầy, nước không mất, nhưng vì nhân dân đau buồn và quốc gia suy yếu, không tiến mạnh được.

Dân buồn vì nền giáo dục đã đi ngược lại với ý chí tự lập, tự cường của thanh niên vì nạn thi cử vì thành kiến cấp bằng, vì cái học vô dụng thiếu lý tưởng bào đảm,vì nhựa sống và máu xương của tuổi trẻ đã quá nhiều và vô ích cho cái học từ chương khoa cử hồi lâu.

Dân buồn thì nước tất nhiên phải yếu. Nước yếu vì thiếu chuyên viên (trong khi nạn trí thức thất nghiệp lại ngày càng trầm trọng, biến thanh niên thành lớp người ăn bám đi rong, làm suy bại nền kinh tế làm rối loạn trật tự xã hội,nước yếu vì chế độ thi cử phí phạm nhân tài, bóp chết nhân tài tự trong trứng nước (đáng lý ra phải khám phá tài năng, hướng dẫn khả năng và thiên tự phát triển, tiến lên) ; nước yếu vì cái học vô dụng, xa rời thực thế ; nước yếu vì thanh niên thiếu sáng kiến, thích hưởng thụ, giàu tinh thần thụ động (thay vì xông pha, hoạt động, trạnh đấu...) nước yếu vì những thân hình gầy yếu lếp xẹp, và những bộ óc trống rỗng, bệnh hoạn của thanh niên (kết quả của những năm thi cử khô nhọe và dùi mài những điều vô bổ, buồn chán...)

Có những tiếng kêu gào quyết liệt chỉ vì sự thức đầy của dân đuổi, địa vị. Nhưng ở đây,thanh niên chúng tôi xin các định lại một lần nữa rằng tiếng kêu gào của chúng tôi không vì một cái gì cả. Chúng tôi gào thét lên chỉ vì một mục đích duy nhất là muốn cho nhà hữu trách nghe rõ nỗi lòng của chúng tôi, không phải của vài cá nhân bất mãn mà của cả tập thể gồm những người thích tự tập cường, không muốn nhỏ và hoặc đòi hỏi một công ăn việc làm gì ở chính quyền hết. Chúng tôi đã thấy rõ vấn đề là khẩn cấp, là trong đại, nó liên quan đến cả vận mệnh của quê hương; đến bước tiến của những thế hệ sau nầy của dân tộc ! Chúng tôi muốn những người có trách nhiệm phải biết dự liệu, phải biết lo xa để có thể phòng ngừa những tai nạn hơn là để nó xảy ra rồi mới lo tìm phương giải quyết.

Đất nước nầy đã đau thương nhiều rồi. Cần phải thoát mình, tiến mạnh, vươn cao, không thể cứ nằm ra đó để bận rộn với những tai nạn xảy đến do chính lỗi mình gây ra

Cách mạng hay không cách mạng ?

Ông Nông Bằng Giang bảo rằng không cần có cuộc cách mạng giáo dục. Thanh niên chúng tôi xin quả quyết rằng : Không ai có quyền nói rằng có cách mạng hay không, khi họ không công trong lòngnguồn chúng, hoặc cố sống mà lại không hiểu nổi quần chúng muốn cái gì !

Riêng đối với nền giáo dục từ chương khoa cử của nước nhà hiện tại, muốn biết có nên có cuộc cách mạng hay không, hãy đi hỏi chuyện với phụ huynh học sinh, với giáo sư, với những bậc thức giả; sau đó hãy mở mắt ra nhìn xem thanh niên sống ra sao, và chết ra sao; hãy lắng tai nghe thanh niên nói những gì, tìm hiểu xem thanh niên nghĩ những gì, hãy thẳng nhìn vào mặt họ xem ! giờ đang ở một nơi xa xôi đối với lòng đất nước ! Làm sao ông có thể hiểu rõ được nỗi lòng của thanh niên V.N. !

Rất vui mừng được đọc bài ông viết, nhưng rốt lại rất buồn khi thấy rằng: mặc dù là một thanh niên thời đại nầy, ông lại thích xét vấn đề khi ngồi giữa đại dương, khi sống trong thập ngả !

Tôi không định viết bài thương xác nầy, nhưng, nếu thế, tôi cảm thấy không đầy đủ bổn phận đối với tổ quốc, đối với bạn bè và tổ quốc.

Rất mong ông hiểu cho, Thật cực lòng lắm đấy !

H.T.
Nha trang mùa Hè 63

AI BỊNH YẾU TIM? HỒI HỘP? MẤT NGỦ?
DÙNG An-Thân-Bửu
TRỊ : Các những suy nhược thần kinh, vì đau tim. Dùng để an thần định trí, mất gan, dễ ngủ, bổ dưỡng khí Huyết.
Tổng phát hành :
Nhà thuốc DI-AN - HỘI
252/4, Lê-Hành-Tôn Saigon
(có đã bán ở các tiệm thuốc bắc) B.Y.T.K.N. số 604 ngày 13-12-1962

Cam Sâm
Thuốc Cam Hàng Thiếc Hanoi
Trẻ ăn mau lớn, trừ sán lãi
Trẻ em MỒ HÔI TRỘM
uống Đại Bò Chân Âm
Nhà thuốc THANH-XA
Chữa các bệnh trẻ con.
26 Ngõ tùng Châu Saigon cửa trên 2 con Voi, KN. số 190

MỸ-DUNG-LỘ
HỒNG-NGUYÊN
Đêm đêm ngao ngán thở dài
Mỹ-Dung-lộ cứ sao trong vài ngày
Mới thăm theo gió thổng bay
Giữ trọn mối tơ vò nhớ người xuôn xuôi
Trả em nhớ mấy chồng chưa ?
Do nơi chẳng nhớ vì mười nắng chiều
Dùng vài lọ có bao nhiêu ?
Không hơn chuyện mấy những chiều nắng hanh.
CÁC THỨ Thuốc Bắc BIẾU CỔ ĐAN
NHÀ THUỐC HỒNG-NGUYÊN
244 Đại lộ Nguyễn-Tri-Phương Chợlớn
K.N. số 433 ngày 4-10-62

SỐ 1.231

KHÓI SÓNG

Truyện dài của LÝ - THẮNG

Công quay vội đi. Không phải anh muốn trốn tránh những giọng lưỡi ấy để khỏi bị ngã lòng nhưng nếu để tỏ ra đã nghe thấy thì tất anh phải cảnh cáo người đã nói ra câu ấy. Mà đã nói đến cảnh cáo thì không sao tránh khỏi mất lòng nhau. Thà anh bỏ tai lại. Đuổi đám trẻ con đứng chân dưới cho chúng đứt sang hai bên, anh bước xuống đón những người lên gần tới nơi.

Đi đầu là một dân ông trạc ba mươi tuổi, trông có vẻ tươm tất hơn cả. Bác ta đội một cái mũ rút lợp vải vàng nhưng vừa mới mua vừa xôn rách ở bờ vành. Một tấi dết khá to may bằng vải nâu khoác chéo ra ngoài một tấm áo tây cũ may bằng cùng một thứ vải lợp mũ. Mạnh quân mắu chẩo lòng, đã lâm lại như cạp bằng một khúc nhộm mầu nâu đất thò ở dưới đầu gối. Tay trái bác chống gậy song và tay phải xách một cái trấp cũ vuông vắn gỗ đã lên nước và khóa đồng sáng bóng. Cái bộ tịch bề ngoài ấy không đủ để cho Công đoán biết bác ta trước kia làm nghề gì.

Anh tiến đến, giơ cả hai tay và lớn tiếng nói :

— Tôi xin có lời cho tất cả các cụ các bác và các anh chị em đồng bào.

Lác đác có vài tiếng chào lại. Anh hỏi người đi đầu :

— Bác đi dưỡng có vất vả lắm không ?

Người kia thở phào và lắc đầu luôn mấy cái :

— Vất vả lắm. Bảo là ở sân tỉnh mà đi từ hôm qua, bảy giờ mới đến nơi. Lại bị mấy bay nó bắn một trận trước khi đi, nói đuổi một trận ở đọc dưỡng nữa mới khiếp chứ. Gần chết cả rồi đấy.

Công khoác cánh tay người ấy và bước lên :

— Chúng tôi đã cho cán bộ xuống đón từ ba hôm trước mà không hiểu sao lại chậm thế.

— Bác là gì ở đây ?

Anh đáp nhỏ tiếng :

— Tôi là trưởng ban quản trị đồn điền. Bác có gặp ông Linh là người thay mặt đồn điền đi dân đồng bào lên không ?

— Không ! Làm gì có ông Linh nào. Bạn tiếp tế của tôi cho giấy giới thiệu và bảo chúng tôi lên thẳng đây. Ở trại cũ, chính phủ đuổi đi không cho ở nữa, chứ không thì chúng tôi lên đây làm gì !

Ngạc nhiên hết sức Công giương mắt trừng trừng nhìn bác kia. Tưởng anh không tin, bác ta ngồi xổm, lẳng lặng mở nắp trấp. Anh nhìn thấy trong trấp có xếp những đồ dùng của thợ cắt tóc và mặt trong của nắp trấp có ghim mấy sợi dây cao su đen dùng để gài giấy. Bác ta rút trong ấy ra một tờ giấy và lẳng lặng đưa cho anh. Đúng như lời bác ta đã nói, đó là một giấy giới thiệu viết tay và có đóng dấu của Ban tiếp tế thuộc Ủy ban tỉnh.

Nhìn chữ kỹ thấy anh không nhận được là do cấu bộ cao cấp. Thấy anh mãn mê ngắm nghía mãi tờ giấy, bác ta nói :

— Thế nào ? Bác đã đọc xong chưa ? Hay là để tôi đọc hộ cho.

Anh đáp buông xõng :

— Xong rồi !

Nhận thấy ngay là mình hơi nóng, anh nói tiếp :

— Bây giờ đồng bào đã lên đến đây, tôi thu lại giấy giới thiệu này. Nhưng trong giấy không nói rõ là bao nhiêu người, bạn quản trị chúng tôi làm thế nào mà kiểm soát được ?

— Cái ấy tôi biết. Có tất cả hai trăm ba mươi sáu người, tính cả dân ông dân bà, người lớn trẻ con.

Suy nghĩ một chút rồi Công hỏi :

— Chắc bác là người thay mặt cho đồng bào ?

— Phải.

— Anh cau mày :

— Trong giấy giới thiệu cũng lại không nói rằng ai là người thay mặt cho đồng bào nữa.

Người kia bồng to tiếng, cái gậy xong đập mạnh trên mặt đất :

— À, đồng chí định hoạch hoc đề đuổi chúng tôi đi có phải không ? Tôi nói cho đồng chí biết ! Chúng tôi đã đi ba ngày đường, băng rừng vượt núi nhịn đói nhịn khát, khốn khổ bao nhiêu mới đến được chỗ nầy. Chúng tôi nhất định chết thì thôi chứ không đi đâu nữa.

Những người đi theo bác ta tiến lên và dân bà trẻ con trong trại cùng vả cả ra đứng sau lưng Công. Anh cuống quít nói :

— Không, không. Xin đồng bào đừng hiểu lầm. Đồn điền chúng tôi ở đây đang lập, chúng tôi cần có cán bộ đồng bào càng hay.Cơm ăn nhà ở chúng tôi có đủ cả cho đồng bào.Chỗ nữa đồng bào sẽ thấy rõ hết. Ấy là tôi chỉ cần hỏi kỹ để làm sổ sách cho đồng đẩy.

Có vẻ đắc ý, bác kia vênh vào nhìn quanh :

— Ừ, có thế chứ. Đây là dân tân cư thật đấy nhưng là dân thủ đô lên cả chứ không phải nhà quê nhà mùa đâu. Đừng có thấy rách rưới lam lũ mà tưởng là dễ bắt nạt.

(Còn nữa)

TỰ DO

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

Thủ đô và các tỉnh

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC :

CHỦ NHỰT 23-6-1963

Từ : 13 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau

B.S. Lưu-đình-Thụ 57, đường Phùng-Hưng	Cholon
Nguyễn-ngọc-Quân 541, đường Nguyễn Trãi	Cholon
Lê-phước-Huy 365, đường Trần-quý-Cáp	Saigon
Phạm-đoàn-Đệ 219, đường Võ Tánh	Saigon

THỨ HAI 24-6-1963

TRƯA : 13g. đến 15g. CHIỀU : 19g. đến 6g. sáng hôm sau

B.S. Võ-minh-Ngọc 76, đại-lộ Đông-Khánh	Cholon
Nguyễn-đức-Quang 15 đường Lý-thánh-Nguyên	Cholon
Trần-văn-Ninh 161, đường Võ-Tánh	Saigon
Nghiêm-thị-Thuần 480, đ.Võ-di-Nguy Phú-Nhuận	Saigon

★ **Sáng chủ nhật 23-6-63, nói chuyện về « nghề thông tin viên ở ngoại quốc ».** SAIGON. — Trung tâm Tin Tức Việt Nam sẽ tổ chức một buổi nói chuyện tại đại sảnh đường Trường Quốc Gia Âm Nhạc và Kịch nghệ, số 112 đường Nguyễn Du, Saigon, vào lúc 10 giờ sáng chủ nhật 23-6-63. Diễn giả là ký giả Nguyễn Trong, cựu thông tin viên Việt Tấn Xã tại Tân-gia-ba, Kuala Lumpur và Djakarta. Đề tài : « Nghề thông tin viên ở ngoại quốc ». Vào cửa tự do.

★ **Bãi bỏ lệnh giới nghiêm tại Tỉnh lỵ và các Quận lỵ thuộc tỉnh Lâm Đồng.—** BẢO LỘC (VTX). — Nhà cầm quyền tỉnh Lâm Đồng đã thu hồi lệnh giới nghiêm tại tỉnh lỵ Bảo Lộc và các quận lỵ trong tỉnh kể từ 17 giờ ngày 16-6-63 vừa qua. Lệnh giới nghiêm tại các nơi này được ban hành chung cho toàn tỉnh vào ngày 11-6-63. Mục đích lệnh giới nghiêm ở tỉnh lỵ và các quận lỵ đã được thu hồi, nhà cầm quyền tỉnh Lâm Đồng lưu ý đồng bào địa phương luôn luôn cảnh giác đề phòng những âm mưu lén lút phá hoại của bọn Việt cộng.

★ **Đã xây xong khu nhà mồ tại nhà thương Vũng Tàu.—** PHƯỚC LỄ (VTX).— Một khu giải phẫu vừa được xây cất xong tại Bệnh viện Lê Lợi quận Vũng Tàu, đây là khu giải phẫu đầu tiên tại tỉnh Phước Tuy gồm có 2 phòng mổ, 1 phòng hồi sinh có đầy đủ máy móc, 1 phòng tiếp liệu, và 1 phòng rửa dụng cụ. Khu giải phẫu mới này, chiếm diện tích rộng 220 thước vuông, được xây cất trong khu bệnh viện Lê Lợi với kinh phí gần ngân sách 10 triệu đồng, do quỹ Việt Tuy Mỹ đài thọ. Hiện nay, công tác trang bị các máy móc, dụng cụ cho khu giải phẫu này đang được xúc tiến để khu giải phẫu có thể bắt đầu hoạt động trong ngày gần đây.

★ **Bị mảng, 1 nữ sinh uống độc dược quyên sinh.—** GIA ĐỊNH.— Hồi 6 giờ rưỡi chiều 21-6, nữ Phan thị Y, 17 tuổi, học sinh năm thứ 1 ở Đông Ba (Phú Nhuận) lén uống độc dược quyên sinh. Khi có người hay được liền lo chở cô đến bệnh viện cứu cấp. Theo lời của người nhà cô cho biết chiều ngày nói trên cô bị rầy cô lê đó mà cô giận mới quyên sinh.

★ **Lái Thiêu cung cấp cho 96 thành 50 tấn trái cây trong 3 tháng qua.—** PHÚ CƯỜNG. — Tại các ấp chiến lược thuộc quận Lái Thiêu Bình Dương trong kỳ độ nhì tam cá nguyệt 1963 lại vào vụ sẽ trái cây như măng cụt, soài, xáo riêng, măng cầu, chôm chôm v... diện tích khai thác 2500 mẫu được 50 tấn trái cây đã cung cấp cho thủ đô. Vào mới đây chính quyền Lái Thiêu đã đề đơn lên xin phép cấp tiền cho tổ chức những buổi triển lãm trái cây để kích thích sinh thần nhà vườn đồng thời đã các khách viên du thường thức những trái ngon vật lạ của xứ trái cây. N.BC.

★ **3 tên trong tổ chức trộm sáng bị rầm cổ.—** BIÊN HÒA Được tin mật báo cho hay mấy đêm giờ đây có một bọn tổ chức trộm đã đến đem cho các xe hơi. Hồm 18-6-63 vừa qua, nhà chức trách theo dõi bắt được ba tên tại Hố Nai là Nguyễn văn Cao, Nguyễn Xuân Hồng và Võ thị Nay. Hiện nhà chức trách đang mở cuộc điều tra để tìm ra manh mối và các nơi tiêu thụ số hàng trộm của chúng. (PS)

★ **Đang ngồi ăn cơm ngã lăn ra chết.** GIA ĐỊNH. — Cô Trần thị Nga 35 tuổi, buôn bán ngụ tại số 477B đường Nguyễn văn Thành (Gia Định) Hồi 7g.30 tối 21-6, chị nấu đang ngồi ăn cơm với cả gia đình, đương tính lanh lợi ngồn năm bỗt tính. Lão tên người nhà bà chợ chị Nga đến bỉnh viện cứu cấp, nhưng đọc đường chị Nga chết tức tốc. Cái chết của chị Nga hết sức đột ngột, nên không ai rõ nguyên do tại sao mà chị nhậy chết, vì chị đang mạnh khỏe như thường. Thi hài của chị Nga được gởi vào nhà xác cho Bác sĩ khám nghiệm. Nhà chức trách tiếp hành cuộc điều tra.

★ **Tranh nhau đứa con làm nào động phép đình.—** ĐÔ THÀNH.— Năm 1961, Dương gia Thy 39 tuổi, y rủ hương thôn ở Xóm Mới Gò Vấp (Gia Định) có lấy Nguyễn thị Phượng 37 tuổi làm vợ trong cả làm vợ bé. Sanh được một con bé trai tên Nguyễn ngọc Hoàng (2 tuổi). Hai vợ chồng bất hòa ra ở riêng. Anh Thy bắt đứa con trai, lớp đó mới có 2 tháng, đem về nuôi. Sau đó chị Phượng thưa tại quận Gò Vấp là anh Thy đã bắt các đứa con của chị. Anh Thy bị gọi Tòa, nhưng ông Biện lý cho anh được tự do tạm và truyền phái làm giấy khai sanh cho đứa bé. Sáng ngày 20-6 cả hai vợ chồng đến hầu Tòa để làm giấy khai sanh. Khi vào tới Tòa người nhà anh Thy bế đứa con của anh đi theo, thì chị Phượng chạy lại giằng co bắt đứa con. Đôi bên cả xát lẫn nào động cả phép đình, nhân viên cảnh sát sở sơn cơn thấp, cả hai vợ chồng bị bắt dẫu tra thẩm vấn. Chiều 21-6 cả hai vợ chồng lại bị giải tới biện lý cuộc.

(Tiếp theo 1 trang 1)

hoạt động cũng đều khác. Vào buổi giao thời này, cuộc xung đột giữa lớp người lãnh đạo đương gây nhiều mâu thuẫn chính trị ngăn ngừa, vô thật khó có thể ước lượng được những chuyển biến tới đây, trong các chính sách sẽ mạnh mẽ tới đâu.

TỰ DO

MẤT GIẤY TỜ

Hồi 8 giờ sáng ngày 21-6-63, tôi có đánh rơi trên xe Taxi (Duyệt hoa) không nhớ số. I bết gồm nhiều giấy tờ cần thiết.

Ai nhặt được xin gởi lại 492/16 Hồng thập Tự Saigon hoặc tòa soạn báo Tự Do. Xin hậu tạ.

NGÔ BÌNH CHÁNH
KBC. 6037/C.N.C.Đ.

CÁO PHÓ

Chúng tôi đau đớn báo tin cùng thân hằng quyến thuộc : mẹ, bà nội, bà cô chúng tôi :

Bà NGUYỄN-VĂN-KỲ

nhũ danh ĐẶNG THỊ BIỂN

hưởng thọ 80 tuổi.

đã từ trần ngày 20-6-63 tại nhà riêng chung tôi : (8/21A Trần quang Khải).

Khởi hành hồi 7 giờ sáng chủ nhật 23-6-63, lễ an táng sẽ cử hành tại nghĩa địa Gò Vấp.

— Nguyễn văn Kỳ Mẫu (gái ở), vợ, các con và các cháu.
— Nguyễn văn Kỳ Hoàn (kỹ sư hãng Nécidoso), vợ, các con và các cháu.

Cáo phó này thay thiệp tang.
X. miễn phúng điếu.

(Tiếp theo 2 trang 1)

và bên ranh ở ấp Việt, xóm.

Các cuộc giao tranh khác ở địa phương

SAIGON (VTX).— Các lực lượng các tiểu khu Ba Xuyên, Phú Yên và Quảng Ngãi ba đoạn 25 VC bắt các tại trận, trong số có 1 huyện ủy viên và bắt sống 7 tên khác, trong các cuộc hành quân, tiêu diệt tại địa phương vào ngày 18 và 19-6. Trong các cuộc hành quân nói trên, ta tiêu diệt chết và trong thương binh tên tên 1 đại đội bọn nòng cốt. Dưới đây là chi tiết :

Tại TIỂU KHU BA XUYÊN : Lực lượng Chi khu Mỹ Xuyên ba được 12 VC, trong số có 1 huyện tại trận, trong 1 cuộc hành quân tại ấp Trà Đức, cách tỉnh lỵ Khánh Hưng 11 cây số, phía Đông Nam vào ngày 19-6. Ta tịch thu của địch 3 súng trường, 2 súng lục, và một số quân trang, quân dụng. Ta vô sự.

Tại TIỂU KHU PHÚ YÊN : Ngày 18-6, lực lượng an ninh địa phương đã chạm súng nhỏ 2 tên Việt Việt Cộng tại xã Phú Hòa (quận Tuy Hòa), ba được 4 tên bắt các tại trận và bắt sống 7 tên khác. Việt cộng còn có một số chết và bị thương trong hai cuộc chạm súng nói trên được đăng bao mang đi. Ta tịch thu của địch 4 lựu đạn, Ta chỉ có 1 Dân vệ tử trận.

Tại TIỂU KHU QUẢNG NGÃI : Có 9 Việt cộng bị ba phơi các tại trận, trong số có 1 Huyện Ủy viên, trong 4 cuộc chạm súng tại ba quận Sơn Hà, Sơn Tịnh và Ba Tơ vào ngày 18-6. Lực lượng an ninh Tiểu khu Quảng Ngãi hoàn toàn vô sự, chỉ tịch thu của địch 3 súng trường Mas 36 và 2 lựu đạn.

1 trận phản nội tuyến

MỘC HÓA (VTX).— Một đại đội VC đêm 19 rạng ngày 20-6, kéo đến tấn công đồn Báo an và Nguyễn văn Kỳ Hoàn (Kỳ ngày Tuyến Ngọc (Kiến Tường) phương bị thám bạt vì bị phản nội tuyến.

Tin tưởng có nội tuyến nhà bắt binh định vào đồn Báo an phương không ngờ bị phản nội tuyến lực lượng đồn tuy bắt binh chưng vừa kéo tới đồn đã bị lực lượng đồn trở phản công gây cho chúng thiệt hại nặng.

Cuộc chạm súng kéo dài ngót một tiếng đồng hồ, VC có 2 tên bị hạ hà các tại trận, ngoài 20 tên nữa chết vừa bị trung thương được đồng bọn mang đi (đồng bào địa phương kể lại). Lực lượng đồn trở có 1 Báo an và 1 Dân vệ bị thương nhẹ và tịch thu của địch 1 súng carbine, 2 lựu đạn cùng một số đạn dược.

Hạ được tên Bí thư Huyện ủy Việt cộng Phong Điền

HUẾ (VTX).— Bí Thư Huyện Uỷ Phong Điền Việt cộng thị Xã Phong Thông đã bị hạ sáng vào 1 tên đồng bọn vào trưa ngày 18-6 tại xã Phong An Quận Phong Điền (Thừa Thiên) tại một hầm bí mật tại một bụi tre ở thôn Phú Ninh. Bọn V.C ở dưới hầm toan nổi lựu đạn thoát thân nhưng chúng đã bị ba bắt các tại trận. Đây là khám xét dưới hầm tịch thu của Việt cộng 1 súng lục Colt 12, 1 súng trường Mas 36, một số thuốc men và quân dụng cùng tài liệu.

(Tiếp theo 3 trang 1)

6-63 sẽ được đề 1.200 tấn, tăng thêm hơn gần thông trước đây đến 100 tấn (vì sau thăng trước đã có 1.600 tấn) đã phân phối cho lối 1.200 tiệm bước và tiệm tạp hóa lớn nhỏ tại đô thành Đô thành theo giá chính thức để bán được các tiệm bước và tiệm tạp hóa phân lại cho người tiêu thụ với giá chính thức là 31.580 một kỷ lô loại đường cát trắng mịn và 30.513 một kí lô loại đường cát trắng mịn.

Giá đường chính thức mới hiện nay đem so sánh với giá đường chính thức trước ngày 15-6-63 thì đã tăng lên đến 100% (vì giá cũ của một kilô đường trắng mịn là 16.670 và giá mới là 31.580, và giá cũ một kilô đường trắng mịn là 16.650, giá mới là 30.613).

Đường đề tăng giá lên đến 40$ một kilô

Bộ kinh Tế cho giá chính thức một kilô đường cát lên quá cao, vì trường đầu đây là giá cao nhất mà dân chúng đương mua, mua tự do và mua bán cờ lúc nào, bao nhiêu đều có. Nhưng, tuỳ lại đến chúng thông bao giờ mua được theo giá chính thức mà phải mua với giá cao đến từ 36, 37 hay 38$ một kilô thay vì giá chính thức 31.580 và mỗi người chỉ mua được tối đa là 2 kilô thôi mà phải có người giúp thêm hay là nhất cũng phải là người thông hay mua bán quen biết với chủ tiệm thì mới mua được và người bán lúc nào cũng không quên kê ăn kê nghẽn với người mua.

Giá cho đem nói trên là giá trước đây 4, 5 hôm, chớ kể từ ngày 19-6-63 trở ngày 28 tháng 4 âm lịch đến nay thì giá đường lên đến 40đ. một kilô và các tiệm đường lại đung đặp gần đến ngày Mùng Năm Tháng Năm âm lịch phải đóng đàn chống đến phải mua đường lâm bách, một bước nào chỉ cùng ngày Mùng Năm Tháng Năm nữa các tiệm bước và tiệm tạp hóa giảm bớt các loại đường đã tăng giá lên rất cao. Giá một kí lô đường tăng, đường thế hiện nay cũng lên tới 30đ, thay vì chỉ có 12 hay 14đ. thôi.

Có phiếu mua đường mà ở tiệm không có đường bán.

Theo lời thân phiền của chúng và sự điều tra riêng của chúng tôi thì hiện nay có rất nhiều tiệm bước, tiệm tạp hóa không có đem đường ở đến tiệm để bán cho đến đông đảo nạc đi Tòa Đô chính đã có cấp phiếu mua đường cho các tiệm này.

Một cái phiếu đường bán từ 2.500 đến 4.000đ.

Các nhà buôn lớn, các nhà lâm bánh lâm mứt hiện nay rất cần nhu bao đều mua gom mua gấp bết các loại đường ở các tiệm buôn nhỏ. Có nhiều 1 kilô, các tiệm buôn lớn đâm mua đến 2450 và các tiệm lâm bánh, mứt đem mua đến 48 hay cao hơn. Vì vậy nên tiệm vào lãnh được cái phiếu mua 1.000 kí lô đường thì kiếm ngay được từ 2.500đến 4000đ một cách rất dễ dàng mà có một số tiệm buôn xin phiếu mua đường để rồi bán phiếu chứ không lãnh đường đem về tiệm bán lại cho đồng bang.

N. G.

(Tiếp theo 4 trang 1)

tăng giảm của bà Q.G.C.D. là ông Thanh trị Vũ Chớt, Phan nguyên Phúc và Trần quang Minh.

Sáng 21-6, nhân viên Tổng Nha Cảnh sát, giải đến đợt nhứ 12 học sinh có tên sau đây : Đinh văn Đớt 20 tuổi nhà ở đường Lê văn Duyệt, Phạm hà Thảo 19 tuổi nhà ở ấp Tân Mỹ Hòa, Võ văn Quý 17 tuổi ở ấp Duy Linh Gò Vấp, Nguyễn văn Luân 19 tuổi, nhà ở Hành thông Tây Gò Vấp, Trần văn Sang 17 tuổi nhà ở đường Lê quang Định Gia Định, Nguyễn văn Nở 16 tuổi nhà ở đường Đui bông Phú Nhuận, Nguyễn thị Tiết 16 tuổi nhà ở đường Trần quang Diệu, Nguyễn thị minh Lật 13 tuổi nhà ở đường Nguyễn huỳnh Đức, Nguyễn văn Phi 20 tuổi ở An Nhơn Tây Gò Vấp, Lê Hiếu 16 tuổi nhà ở đường Nguyễn huỳnh Đức, Trương văn Vinh 17 tuổi ở đường Trương minh Giảng và Nguyễn ngọc Thành 16 tuổi nhà ở Ngã Ba Ông Tạ.

Cáo lỗi

Vì một lý do ngoài ý muốn của Tòa soạn Xã Hội Mới số đặc biệt không thể ra mắt hôm đọc như đã loan báo trước.

XÃ HỘI MỚI *trân trọng cáo lỗi cùng quý vị độc giả và xin hẹn số 16t, ngày 29-6-1963.*

NHÀ THUỐC

KIMTÂN

Trước ở 22 Lý quốc Sư Hanoi Nay Tăng cục ở 311 Hai bà Trưng trước chợ TânĐịnh ĐT. 648 Saigon

1) SÂM NHUNG YÊN tụ : (Thận suy, suy tóc, ê răng, mất mỏi, nhức mỏi, vai gáy).

2) BỔ TIM : tụ yếu tim, hay mệt, ít ngủ, hay quên, chóáng váng.

3) HỒ CỐT PHONG ĐỚM tụ : (Bắp vế nhức mỏi, đau lưng, cho khê nhức mỏi 2 bên vai tức ngực.

4) HO BỔ PHỔI tụ : có đờm đặc, đờm giây tức ngực.

5) ĐẠU BAO TỬ tụ : đi đây hơn nhau nhỏ đau dưới bụng, ở chua.

6) CAM SÂM YÊN tụ : Trẻ con ngủ hay đề mồ hôi, ít an ngủ hay lăn lộn gây tóm.

7) PHÒNG TỊCH tụ : Bé khó nóc ngực, chân lành, đau nhức không ăn ít ngủ.

8) NGỦ HOÀNG HOÀN tụ : Trẻ con ho đờm, cảm hàn hay nóng.

9) BACH HUYẾT HOÀN tụ : các bà các cô hay đau lưng có huyết trắng.

10) SÂM NHUNG YÊN HỒ CỐT tụ : các chứng nhức mỏi, yếu các gân xương cổ phong.

Giá mỗi gói 20 viên 20đ.

K.N. số 135-144 ngày 16-5-1963
đến 15 tháng 11-63
Ủy Ban Kiểm nhân
Quảng Cáo Bộ Y Tế

CÔNG-QUẢN CHUYỂN-CHỞ TRẢ LỜI :

HỘP THƠ Ý-KIẾN

— CÔ X. (SAIGON). — Đăng nào Cô đã đọc tiến bán ký ngày 31-5-1963, giá bao cũng được ấp dụng cho Cựu Chiến Sĩ có thà Tuy-Thân nhưng không có cấp thẻ giảm phí. Mỗi lần đi phải xuất trình thẻ Tuy-Thân cho nhân viên bán vé. Xin Cô lưu ý rằng theo Nghị Định số 58/161/NĐ/CC ngày 11-10-58 thì thẻ Tuy-thân này phải do cơ quan Quân sự cấp Chánh phủ cấp mới có giá trị.

— Ông TRẦN-LỘC.— Xin Ông đừng thắc mắc việc phải đăng bình trong thế hàng thăng. Vì thế có tánh cách cá nhân, nên phải có bình để để kiểm soát mà thôi.

— Ông NGUYỄN-VĂN-MINH (PhuThọ).— Nhân viên bán vé ly đã làm đúng phận sự. Thế hàng tuần tuy không có tánh cách cá-nhân nhưng cũng chỉ có giá trị cho một người sử dụng để đi mỗi ngày 4 chuyến cho không phải cho 4 người cùng sử dụng một lần để đi 1 chuyến.

— Bà NGUYỆT-MINH — Xin Bà đọc ở phần sau phiếu hàng tuần những điều « Xin lưu ý » như sau :

— Hành khách nào dùng phiếu hết hiệu lực phải trả số tiền bằng số phiếu hàng tuần.

— Người sử dụng phiếu giả mạo sẽ bị truy tố theo luật định :

— Khi lên xe, hành khách phải nhanh chóng thu cho nhân viên soát vé để xét mặt và nhà thuộc nếu bà hề cho chuyến đi đó v.v...

TƯ THỤC TRUNG-HỌC **TRƯỜNG-SƠN** *129 Lê-o-Duyệt — SAIGON —*

1-7-63 1) 7 giờ 30 sáng mở các lớp đệ Nhị. II B3, II A6, II C7, II C8 dủ ban Anh, Pháp.

2) 7 giờ tối mở : đệ Tứ Anh và Pháp học phí 200$. Đệ Nhị II A 9, II B10, II C11 *học phí 250 đồng.*

Phải ghi tên trước và hồi chí tiết tại văn phòng : 362 GD/TT/KD.

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

I.— NGÀY VÀ GIỜ MỞ THẦU

Hồi 09 giờ 00 ngày 10-7-1963 tại Bộ Chỉ Huy Thông Vận Binh, Trại Trần Hưng Đạo SAIGON.

II.— MỤC TIÊU VIỆC THẦU

Chuyển chở việt liệu cho Q.Đ.V.N.C.H.

— S.Đ.L.R. Số 17/QP/TTM/TVB ngày 9-5-1963
Trị giá ước lượng : 3.800.000$00

— S.Đ.L.R. Số 17/QP/TTM/TVB ngày 9-5-1963
Trị giá ước lượng : 600.000$00

III.— NƠI THAM KHẢO BIỂU LỆ SÁCH

Trong những ngày giờ làm việc

— Tổng Nha Hành Ngân Kế/Bộ Quốc Phòng 63—Gia Long—Saigon.
— Bộ Chỉ Huy Thông Vận Binh Trại Trần Hưng Đạo Saigon
— Trại Trịnh Minh Thế Saigon
— Thông Vận Binh Vùng 1 Đanang
— Thông Vận Binh Vùng 2 Quinhon

SAIGON ngày 18 tháng 6 năm 1963
Chỉ Huy Trưởng
Thông Vận Binh Q.Đ.V.N.C.H.

RADIO **TRANSISTOR**

Hiệu General, Kiểu—8GA—807

3 lần sóng
2 ống loa
HIFI

BÁN KHẮP NƠI

Trung-Tiểu-Học Tư-Thục Đệ Nhất và Đệ Nhị Cấp **HUỲNH-THỊ-NGÀ**

Số 10. Tiền-Nhựt-Duật, Tân-Định (Saigon) — Đ.T. : 24.458
Giấy phép số : 1938-GD/PCXV/NĐ — 2931-GD/HV/4

KHAI-GIẢNG : 1-7-1963

— 8 lớp Đệ Thất (Anh Pháp học riêng)
— Đệ Thất dành riêng cho Nữ Sinh.
— Đệ Thất đặc biệt để Luyện Thi vào Đệ Thất trường Công và Kỹ Thuật năm 1964.
— Lớp Luyện Thi Đệ Thất riêng vào trường Công và Kỹ-thuật 1964
— Lớp Lớp, Nhì, Tư, Tam, Nhị ABC.
— Tam, Nhị, Nhứt, Tứ Tối đành riêng Công Tư chính và Quân-Nhân (trên 20 tuổi).

Rao vặt—Rao vặt—Rao vặt—Rao vặt

Nhiều HÀNG THÊU *Làm bằng tay tỉ và đẹp...*

THÁI-VĂN-BIỂU
56, TỰ-DO SAIGON

Ở đâu BÁN BỘT GIẶT nguyên chất bao đầm 30$ kilo — HỒNG LIÊN 134, Trần quang Khải Saigon

HỌC BỔNG Đệ THẤT
Trường TÂN-PHƯƠNG
341 Lê quang Định - GiaĐịnh
Ngày thi **25-6-63**
Điều kiện thì rất giản dị.
Hỏi mẫu đơn tại văn phòng

Bán Nhà ở, đồ dụng cụ, máy, in, sách, báo. Hỏi 286, Nguyễn thiện Thuật BàCờ

Sinh viên Đại Học đường đầu muốn tìm chỗ đặt tạm.

Thư hay hỏi 6. Cương 374 Trương Minh Giảng Saigon.

TOÁN, LÝ-HOÁ
cần bản Đệ Nhất A, B mỗi 1-7-1963 tại Q.T. 112 T.Q. Cấp (nếu giáo sư cũ). Đặc quả rực rỡ khoá 1, 63: 95 thủ đầu.

Tiệm bán thuốc gia truyền
Trị bịnh lỗ mũi
Trị : nhức đầu, sổ mũi nghẹt, thở, có máu, ra mủ, có thể dứt.
Nhà thuốc ĐỨC NAM
Nguyễn Tư chế thuốc bắc
146, Võ Tánh Saigon
K.N S.226 — 31-7-62

TẬT CÁ TÀI XẾ
Đầu công nhân : Chỉ có Trường Dạy Lái Xe Hết CAO THẮNG 297 Đại Lộ Trần hưng Đạo Saigon là nơi nổi tiếng có phương pháp luyện tập tốt tân nhất, học phí ha nhất (vì là Trường độc nhất dạy lái xe hãng mãy Diesel hiệu Mercedes) và có số thí sinh thi đậu nhiều nhất và đủ loại : xe hơi, máy đầu, Lambretta 3 bánh, xích lô máy v... Lấm giây sức khỏe 2 năm thật nhanh chóng, có lợp người giỏi làm việc, có xe cho thuê gởi tập lái bổ túc, có sơn ăn ở bình dân.

Trường Anh Ngữ ZIÊN-HỒNG
60/6-8 Bà Huyện Thanh Quan
Mở thêm nhiều lớp mới vào ngày 1-7-1963
Đau phải tìm gan bao tử thận bịnh đến bà rất nhà thuốc
Kim-Khuê
164D Hiệu Vương Saigon
K.N. S. 9 — 9-5-63

Cưới Hỏi Được Hai Họ vừa ý nhau, đăng Bình Một
BÁO HIỆN RỒNG VÀNG
133 Gia Long (cửa Bắc chợ Saigon) Chuyên làm : Mứt Sen trắng, Bánh Quế, Bao Đậu, Bánh Cốm, Xôi Xá, Bánh Hồi nhân Sầu Riêng v.v... Có xe giao hàng tới nhà, hay gọi lê tới nhà gọi. Mứt quế Pho trang cho mượn (khỏi trả tiền).

LÁI ĐÒA LÁI KÌM
Khỏi kiêng cữ không công phạt
UỐNG VERMIKILL
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Ai muốn nhà in riêng của TỰ DO, ngân phiếu xin gửi cho ông :
KIỀU-VĂN-LÂN, Quản-nhiệm
25-27-29 Võ-Tánh — SAIGON.

NIÊN HỌC MỚI, SÁCH MỚI :

Quốc Văn Toàn Thư Lớp Nhất

của *NHÓM THIỆN CHÍ*

(Vũ ngũ Mưu—Vũ tiến Mão—Bùi ngọc Tuyên—Trần sách Đức)
Hình thức và nội dung hoàn toàn mới mẻ

Địa chỉ liên lạc : 414/11-4 Lê văn Duyệt Saigon

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY MỞ THẦU : 9 giờ 00 sáng ngày 13-7-1963 tại Trại Đào Duy Tử đường Nguyễn Tri Phương sối đất (Phú thọ) Saigon.

MỤC TIÊU CÁC VIỆC THẦU : Nhà Trang, 1 lô công tác xây cất trị giá ước lượng : 5.008.000$00.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH : (trong những ngày giờ làm việc tại)

— Nhà Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán, số 63 đường Gia Long Saigon.
— Trại Đào Duy Tử đường Nguyễn Tri Phương sối đất (Phú Thọ) Saigon.

TRUNG TIỂU HỌC TƯ THỤC

THÁNH THOMAS

698 Trương minh Giảng — Đ.T. 25.907

Tỷ lệ trúng tuyển { TRUNG HỌC : 53% / TỦ TÀI I : 73%

1-7: thêm các lớp NHỊ, TAM A, B, C TỪ, NGỮ, LUẬT, THẤT Anh và Pháp

1-8: KHAI GIẢNG LỚP ĐỆ NHẤT C

— Có bến ô-tô-buýt ngay cửa trường

THÔNG-CÁO CẤP HỌC-BỔNG

Giáo-Hội Tăng-Già Bắc Việt (tại Miền Nam) cấp một số học bổng từ Đệ Thất đến Đệ Nhị, để theo học niên khóa 63-64 cho :

— Những gia đình đông con thiếu phương tiện — và những học sinh nghèo, hiếu học có hạnh kiểm tốt.

Một trăm học bổng toàn phần. Hai trăm học bổng bán phần.

Xin mẫu đơn và hồi thể lệ tại Văn phòng Ban Học Vụ, đại ở số 443. Hai Bà Trưng. TânĐịnh.

Chủ - Tịch,
Thượng Toạ THÍCH-THANH-THÁI

LÊ-BẢO-TỊNH *Ngã ba Trương-minh-Giảng Trương - tấn - Bửu*

Khai giảng **1-7-63**

ĐỆ NHẤT CẤP : THẤT — LỤC — NGỮ — TỪ
Đệ II cấp : Tam, Nhị A — Tam Nhị B — Tam Nhị C
Các lớp ĐỆ NHẤT sẽ thông báo sau.

Thời khóa biểu thuận tiện cho Quân nhân, Công chức phải trực tối.

LỚP TỐI **ANH-VĂN LÊ-BẢO-TỊNH** TẠI 386/42 TRƯƠNG-MINH-GIẢNG

Khai giảng : NGÀY 2 và 3-7-63 LÚC 6 giờ 15 và 7 giờ 45

ĐỢT II : Nhiều lớp VỠ LÒNG, ĐÀM THOẠI (khoá 4 tháng)

CÁC LỚP : DIRECT METHOD I, II, III, IV, V — PRACTICE PART I, II, LET'S LEARN ENGLISH I, II — LUYỆN THI ANH VĂN T.H.P.N.C. (sau khoá 3 tháng rồi). BAN GIÁM SỰ kinh nghiệm. Nhiều giáo sư thực tập với giáo sư ngoại quốc. Tổ chức đúng đắn. Giá học thuận tiện cho Công, Tư chức và Quân nhân. Q KN. số 219GD/TT/KN

28-6 Mở: LỚP LÝ HÓA ĐỆ-NHẤT A-B

Tại Trường THÚ-KHOA 52. Ng-khắc-Nhu

TƯ-THỤC TÂN-THANH 23c Phạm-Hồng-Thái Saigon
1-7 Mở lớp mới (Sáng, Chiều, Tối)

ANH-NGỮ CẤP TRẦN-VIỆT-ANH (TÚC TR-V.CO)

SÁCH HỌC Let's learn English, Direct Method, Prescribed Books
Giảng sư Việt Pham, Dịch Anh đàm thoại nhiều. *K.N. số 310 GD/TT/KN*

TƯ-THỤC THÁNH (I và II Cấp) **GABRIEL**

G.P. HT số 391/GD/HV/NĐ61 24 — CHI-LĂNG — GIA-ĐỊNH

CHƯƠNG TRÌNH PHÁP : Hiệu đính 2nde (Cổ lớp 7ème Spéciale)
CHƯƠNG TRÌNH VIỆT : Đệ Thất đến Đệ Tứ
CHIỀU : ANH PHÁP VĂN ○ TOÁN LÝ HÓA
○ LUYỆN THI THĐNC 63-64
TỐI : LUYỆN THI : BEPC—BACC I — THĐNC
BỔ TÚC : TOÁN LÝ-HÓA—MATH ○ FRANÇAIS ○ ANGLAIS
ANH PHÁP-VĂN : (Có Giáo Sư Ngoại Quốc)

TỔNG KHAI GIẢNG : 1-7-63

TRUNG HỌC TƯ THỤC **TÂN-THANH**

23c, Phạm hồng Thái — Saigon

Khai giảng thêm niên khoá 63—64

1-7-63 SÁNG — CHIỀU — TỐI

○ CHUẨN BỊ THI T.H.B.N.C. KHOÁ II
○ Các lớp LÚC, NGỮ, TỪ, TAM, NHỊ AB.
○ Đặc biệt các lớp ĐỆ THẤT giảm phí. Ban giáo sư danh tiếng. Chi tiết tại văn phòng

THẾ HÙNG CẦM ĐỒ

190A, Lê thánh Tôn, Chợ mới Saigon

TRƯỚC CỬA CÓ 4 CỘP VÀNG

Xin đi thăng nên nhà trong
Thời hàn cầm vong, hết sonc, Kim cương có thể xin gọn hơn và cầm giá cao. Chủ Nhật, ngày lễ vẫn làm việc.

PHỐ VILLA BÁN

1.— Phố lầu đúc luôn đất vàng Ông Lãnh Camette ChaLong Phan thanh Giản, Phan đình Phùng, Võ Tánh Saigon giá từ 300.000$00

2.— Villa lầu luôn đất nhà trống hoặc tiếp tục cho thuê mỗi năm 300.000 Đakao, Trần-cẩn-Vân, Phùng khắc Khoan, Đoàn-Thị-Điểm, Công Lý, Ngô-Đ Khởi.

3.— Villa và nhiều phòng tiện-nghi gần chợ Saigon cho mướn

MỸ-KIM 8 Ngô tùng Châu, (ngã 6 Saigon) ĐT 23.989

THỨ BA 25-6-1963 mở lớp

THI TRUNG HỌC khóa 2

(Đã mở 5 lớp đầu hết chỗ) Thời hạn 1-7-1963 mở thêm

ĐỆ THẤT — LỤC — NGỮ — TỪ — NHỊ

TRƯỜNG NGUYỄN-KHUYẾN

68, Lê-văn-Duyệt — SAIGON

Ai muốn nhà in riêng của TỰ DO, ngân phiếu xin gửi cho ông :
KIỀU-VĂN-LÂN, Quản-nhiệm
25-27-29 Võ-Tánh — SAIGON.